

21011

accie
muree
mizaleme

آسی و بنی
و ده آسی و بنی
ون زانی

او دل د زانی که می دزدی

نگو و دیر زه
قوم و دم تابک

Leper et

هسته در در
شیراز می
عشق و صوفی

بر پار دو شب

la mere

pourquoi

parce que j'ai beaucoup

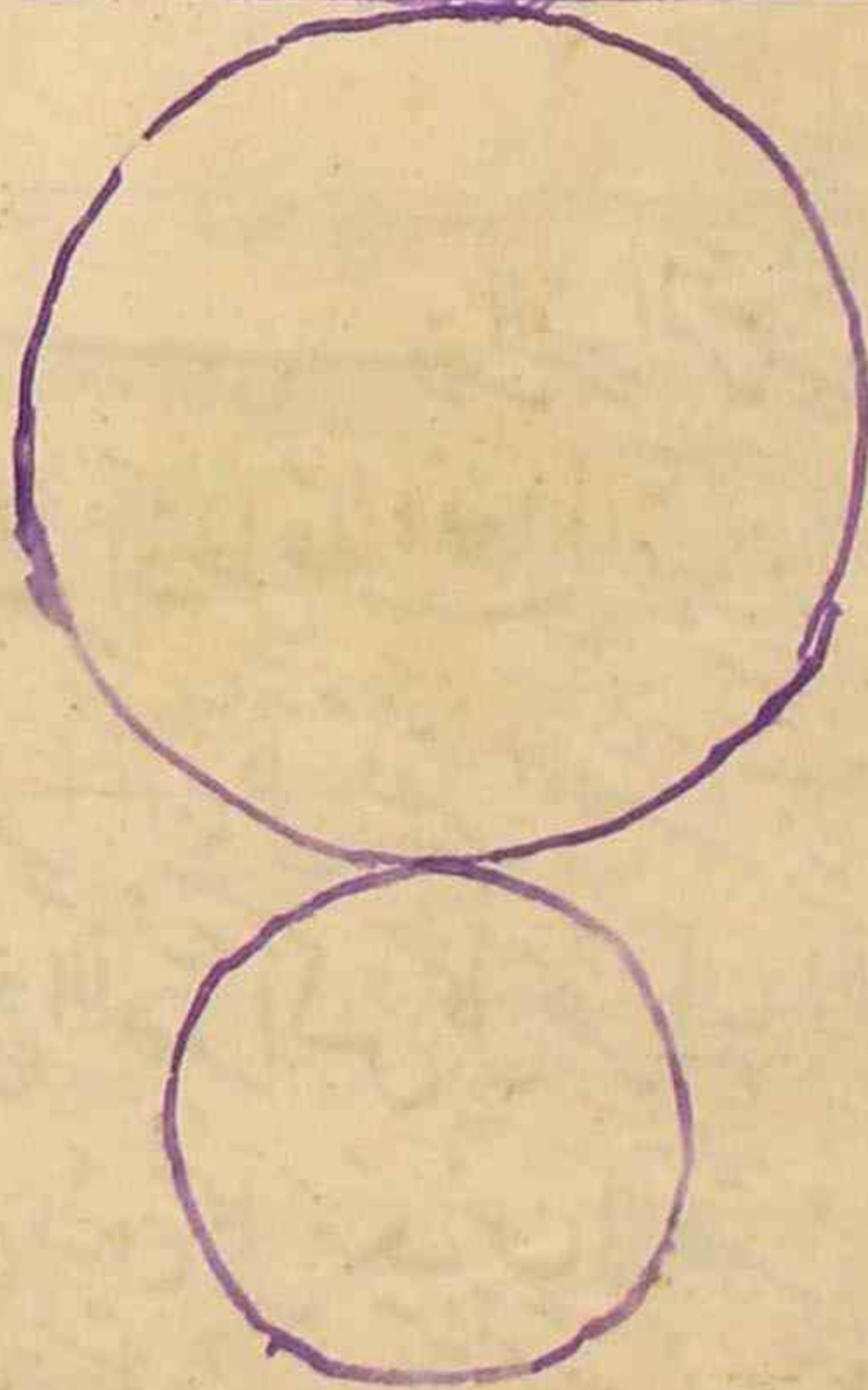
—

إِلَهِي وَخَلَدِي وَحَرِي زِي وَأَمِي

هَذَا كِتَابٌ عَرَبِيٌّ بِأَمْرِ يَاسَرٍ

٢١٥

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
اللَّهُمَّ ادْخُلْ عَلَى أَهْلِ الْقُبُورِ السُّرُورِ
اللَّهُمَّ اغْنِ كُلَّ فَقِيرٍ اللَّهُمَّ اشْبِعْ كُلَّ
جَائِعٍ اللَّهُمَّ اكْسُ كُلَّ عُرْيَانٍ اللَّهُمَّ
اقْضِ دَيْنَ كُلِّ مَدِينٍ اللَّهُمَّ فَرِّجْ
عَنْ كُلِّ مَكْرُوبٍ اللَّهُمَّ رُدِّ كُلَّ غَافٍ
إِلَى وَطَنِهِ اللَّهُمَّ فَتِّ كُلَّ اسِيرٍ اللَّهُمَّ
اصْلَحْ كُلَّ فَاسِدٍ مِنْ أُمَمٍ مُسْلِمَةٍ

اللَّهُمَّ اشْفِ كُلَّ مَرِيضٍ اللَّهُمَّ سُدَّ فَقْرَنَا
بِعِزَّتِكَ اللَّهُمَّ غَيِّرْ سُوءَ حَالِنَا بِحُسْنِ
حَالِكَ اللَّهُمَّ اقْضِ عَنَّا الدَّيْنَ وَاعْزِزْنَا
مِنْ الْفَقْرِ إِنَّكَ عَلَمُ شَيْءٍ قَدِيرٌ

شرح دعای چهارده اسم

در خبر است از بزرگان دین که هر کس این چهارده اسم را بدین

دستور که نوشته شده است بعمل آورد هر حاجتی که داشته باشد روا

کرد **اسم اول** اگر بر شش خاک هفت مرتبه بخواند و بر روی

دشمن بریزد بر روی دشمن هلاک کرد **اسم دوم**

اگر هفت مرتبه بر آب بخواند هر کس بدید از عشق بیقرار کرد

اسم سوم اگر بر پیکان تیر بنویسد و پیکان را بنویسد و از آن آب

روی خود را بنویسد هر کس او را به بند همت او شود **اسم چهارم**

اگر بر کاغذ بنویسد و در زیر بالین خود نهد باعث قادی و بر سرش

اسرار را در خواب باد بکوبند آفتاب و خورشید **اسم پنجم**

اگر بر سفال آب ندیده بنویسد در زیر آتش دفن کند کرمیخته باز آید
اسم ششم اگر بنویسد بر ورق پوست آهو با خود دارد زهر با و کار نکند
و کار نکند شود **اسم هفتم** اگر بشک زعفران بنویسد و در میان قرآن
بگذارد و قرآن را در زیر سر بگذارد و زرد را با مال در خواب به بیند
اسم هشتم اگر بر حریر سفید بنویسد و در میان قرآن بگذارد و قرآن را
زیر سر بگذارد غایب شود در خواب به بیند و احوال خود را تمام بخیر
اسم نهم اگر بنویسد در ساق پابند دهر چند ۴۰۰ عدد
و مانده نشود و اگر کسی در دست ظالمی گرفتار باشد و در بند عظمی
گرفتار باشد خلاص شود **اسم دهم** اگر بنویسد و با خود نگاه دارد
فی الحال از بند خلاص شود و بفرمان خدای عز و جل **اسم یازدهم**
اگر بنویسد در جیب با خود نگاه دارد دهر چند زخم بر او زنده کارگر شود
اسم دوازدهم اگر کسی خواهد در میان جماعتی عزیز باشد بنویسد
با خود دارد و در میان خلق عزیز و محترم شود و جمیع خلق دوست
او شوند و در نظر پادشاهان عزیز باشد بفرمان خدای تعالی **اسم سیزدهم**
اگر بنویسد و در خانه خود دفن کند خیر و برکت در آن خانه پیدا شود و اهل آن خانه

منم کردند **اسم چهاردهم** اگر بنویسد با خود دارد از شر دشمنان
ایمن باشد و این دعا از موده شده است و پیران درهم کاری معجزه
از برکت این دعا نموده اند و شرح این اسمها بسیار است اما مختصر کردیم
اسم اول یا مَثلِیْثا لَع اسم دوم یا صَبْحِیْ قَالَع اسم سوم
یا مَهْمَلُوْثا اسم چهاردهم **یا شَعْبُوْثا** اسم پنجم
یا مالِیُوْس اسم ششم **یا رَعِیُوْس**
اسم هفتم یا مُسْتَكْثا **اسم هشتم** یا مُسْطَنْثا
اسم نهم یا مُسْطالُوْن **اسم دهم** یا فَقْطُوْرُوْ
اسم یازدهم یا مُسْتَخارِیْف **اسم یازدهم**
یا سَنَكْشَلُوْث **اسم سیزدهم** یا مُشَلْشَفَع
اسم چهاردهم یا مُسْتَطَع وَصَلِ اللّٰه و عَلٰی
خَیْرِ خَلْقِهِ مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ اَجْمَعِیْنَ بِرَحْمَتِكَ
یا اَرْحَمَ اَبْلَ کُنْهَ جَمِیْعٍ عَزَّ الرَّاحِمِیْنَ
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

اَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنْ شَرِّ النَّفْسِ وَمِنْ شَرِّ
 كُلِّ دَابَّةٍ اَنْتَ اخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا اِنَّ رَبِّي
 غَفُورٌ رَحِيمٌ بِحَقِّ كَعَصْرِ بَحَقِّ
 حَمِ عَسَقٍ وَبِحَقِّ طَلْهِ وَبِحَقِّ لَيْسٍ وَبِحَقِّ
 الْمَنْشَرِ وَبِحَقِّ فُرْقَانٍ وَبِحَقِّ سَبْحِ
 هَمُورٍ بِهِ يُوْجِدُ جَنَّتَ سَلْسِرٍ فَاَنْتَ
 مَنُومَنُصُورٍ عَطُوفٍ رُؤُوفٍ بِحَقِّ لَا اِلٰهَ
 اِلَّا اللّٰهُ مُحَمَّدٌ رَّسُوْلُ اللّٰهِ وَعَلَيْتَا وَاَلِي اللّٰهِ
 عَقْلٌ وَلَيْلٍ وَرِثَ خَلِيلٍ اِنَّكَ عَلَى مَا يَشَاءُ
 قَدِيرٌ

ح	ف	ي	ط
ي	ط	ع	ف
ط	ي	ف	ح
ق	ح	ط	ي

منقول است از حضرت امیرالمومنین^ع که هر که این دعا را

در عقب نماز بار فریضه بخواند گناهان او آمرزیده شود اگر چه

مثل ستمکاران باشد یا مثل ریک بیابان باشد

اللَّهُمَّ إِنِّي هَذِهِ صَلَاتِي وَصَلَّتْهَا لِاحْتِاجَةٍ

مِنْكَ إِلَيْهَا وَلَا رَغْبَةَ مِنْكَ فِيهَا إِلَّا تَعْظِيمًا

وَطَاعَةً وَإِجَابَةً لَكَ إِلَى مَا أَمَرْتَنِي بِهِ

إِلَهِي إِنْ كَانَ فِيهَا نَقْصٌ أَوْ خَلَلٌ مِنْ رُكُوعِهَا

أَوْ سُجُودِهَا فَلَا تُؤَاخِذْنِي وَتَفَضَّلْ عَلَيَّ

بِالْقَبُولِ وَالْغُفْرَانِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

تَعْقِيبُهَا ظاهر خوانند

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَكِيمُ الْعَظِيمُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ

الْعَرْشِ الْكَرِيمِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مُوجِبَاتِ رَحْمَتِكَ

وَعَزَائِمِ مَغْفِرَتِكَ وَالْغَنِيمَةَ مِنْ كُلِّ بَرٍّ وَ

السَّلَامَةَ مِنْ كُلِّ إِثْمٍ اللَّهُمَّ لَا تَدَعْ لِي ذَنْبًا

إِلَّا غُفِرَتْ لَهُ وَلَا كَرِيماً إِلَّا كُشِفَتْهُ وَلَا هَمّاً إِلَّا
فَرَجَتْهُ وَلَا سَقماً إِلَّا شَفِيَتْهُ وَلَا عَيْباً إِلَّا
سَتَرَتْهُ وَلَا زِنَافاً إِلَّا بَسَطَتْهُ وَلَا خَوْفاً
إِلَّا أَمِنَتْهُ وَلَا سُوءَ الْأَصْرَفَةِ وَلَا حِلَّةَ
لِي لَكَ رِضاً وَلِي فِيهَا صَلَاحُ الْأَقْصِيَّتِهَا
يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ آمِينَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ

تَقْصِيْبُ نَارِ عَصْرِ

اَسْتَغْفِرُ اللهَ الدَّيْ لَإِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّوْمُ
الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ وَأَسْأَلُهُ
أَنْ يَتُوبَ عَلَيَّ تَوْبَةً عَبْدٍ ذَلِيلٍ خَاضِعٍ فَقِيرٍ
بِأَنْشِ مُسَكِّنٍ مُسْتَكِينٍ مُسْتَجِيرٍ لَا يَمْلِكُ لِنَفْسِهِ
نَفْعاً وَلَا ضَرّاً وَلَا مَوْتاً وَلَا حَيَوةً وَلَا نُشُوراً

تَقْصِيْبُ نَارِ مَغْرِبِ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مُوجِبَاتِ رَحْمَتِكَ وَغَرَامِ
مَغْفِرَتِكَ وَالسَّلَامَةَ مِنْ كُلِّ آثَمٍ وَالْغَنِيْمَةَ
مِنْ كُلِّ بَرٍّ وَالنَّجَاةَ مِنَ النَّارِ وَمِنْ كُلِّ يَلِيْسَةٍ
وَالْفَوْزَ بِالْجَنَّةِ وَالرَّضْوَانَ فِي دَارِ السَّلَامِ

وَجَوَارِ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ اللَّهُمَّ
مَا بِنَا مِنْ نِعْمَةٍ فَمِنْكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَاسْتَغْفِرُكَ
وَأَتُوبُ **تَعْقِيبُ نَازِ عَشَاءِ** إِلَيْكَ

أَعِيذُ نَفْسِي وَذُرِّيَّتِي وَدِينِي وَآهْلِي وَمَالِي
بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ هَامَّةٍ
وَمِنْ كُلِّ **تَعْقِيبِ نَازِ صَبَحِ** عَيْنِ لَامَةٍ

از حضرت امام رضا مرویست که هر که در عقب ناز صبح این
دعا بخواند هر حاجتی طلب کند خداوند عالم بر میآورد و این
بِسْمِ اللَّهِ وَاللَّهِ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَافُضِيَ
أَمْرِي إِلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ فَوْقَهُ اللَّهُ
سَيِّئَاتِ مَا مَكَرُوا وَالْإِلَهَ الْإِنْتِ سُبْحَانَكَ
إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ فَاسْتَجِبْنَا لَهُ وَنَجِّنَاهُ
مِنَ الْغَمِّ وَكَذَلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ حَسْبُكَ اللَّهُ
وَنِعْمَ الْوَكِيلُ فَأَنْقَلِبُوا بِنِعْمَةٍ مِنَ اللَّهِ وَ
فَضْلٍ لَمْ يَمَسَّ لَهُمْ سُوءٌ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا مَا
شَاءَ النَّاسُ مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كَرِهَ النَّاسُ

حَسْبِيَ الرَّبُّ مِنَ الْمَرْبُوبِينَ حَسْبِيَ الدَّيُّ مِنَ الدَّائِمِينَ
 الْعَالَمِينَ حَسْبِيَ مَنْ هُوَ حَسْبِيَ حَسْبِيَ مَنْ لَمْ
 يَزَلْ حَسْبِيَ حَسْبِيَ مَنْ كَانَ مُنْذُ كُنْتُ حَسْبِيَ
 حَسْبِيَ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ
 وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

ایضا بعد از تعقیبات نماز طویله بخواند

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ
 الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ ایضا بعد از نماز صبح شام این دعا بخواند
 سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ اغْفِرْ لِي ذُنُوبِي
 كُلَّهَا جَمِيعاً لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

مردیت که این مناجات منسوبست بحضرت امیر المؤمنین و هر که
 این مناجات را بخواند و بعد از خواندن این مناجات چهره
 از خدا طلب نماید حاجات او برآورده میشود و بسیار بجزایست
 که اگر کسی در مشغله پیش آید و این مناجات را بخواند مشکلی از او
 نماند

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَكَ الْحَمْدُ يَا ذَا الْجُودِ وَالْجَدِّ وَالْعُلَا

بزرگوار خدا یا تو دوست عدو تشاء

تَبَارَكْتَ تَعْظِي مَنْ تَشَاءُ وَتَمْنَعُ

که همه ز تو است عطا بهم ز تو است منع عطا

الْهَرِ وَخَلَا فِي وَحَرِّ زَنْ وَنَوِيلِي

گریزگاه بخواه افریده کار بخواه ناز

النَّكَ لَكَ الْإِعْسَارُ وَالْيُسْرَافُزِعُ

تو به و خوف من از ترس نزد عسر و رها

الْهَرِ لَنْ جِلَّتْ وَجِبَتْ خَطِيئَتِي

الهی ار چه بزرگست این گناه من

مَغْفُورِكَ عَنْ ذَنْبِي أَجَلٌ وَأَوْسَعُ

بزرگ گناه من عفو تو خشنود در

الْهِ لَسْتُ أَغْطِيْتُ نَفْسِي سَوْهَا

الهی ار چه می ارزد و نفس مرا

فَهَا أَنَا فِي رَوْضَةِ النَّدَامَةِ أَرْفَعُ

من در باغ ندامت در درختان بچرا

الْهِ تَرَاءَعَا لِي وَفَقَرِي وَفَاقَتِي

تو که دشمنی و رفاه من و فقر من

وَأَنْتَ مُنَاجَاتِ الْخَفِيَّةِ لَسْمَعُ

و سبحان زار من و فقر من و ام یسنا

الهي فلا تقطع رجائي ولا تزغ

میرا امید برادر و علم مگردان موز

فؤادي قلبي في سبب جودك مطمع

که بستم ام آمل بر لطف جود تو

الهي لئن خيبتني او طردتني

امید از که برایت شفیع من که شود

فمن ذا الذي ارجو او من ادا الشفع

کرم برای من و تو امید سازید

الهي اجرني من عبدك انتني

الترانه در کلمات عذرا با نام ده

اسئد ذليل خائف لك اخضع

استیر خوارم ترسان و دستها بدعا

الهي فالتني بتلقني جنتي

به بخشش انی بتلقنی جنتی

اذا كان في القبر مشوا ومضجع

که کنج کور و یوسف خوابگاه بخار

الهي لئلا اخطئت جهلا فسيما

مرا رسد کرم در عذاب بلند

رجوتك حببا فليل ما اهو يحزن

بهر عشق که بهما امید از تو باسلم تظلم

اَللّٰهُمَّ لِيْكَ فَرَطْتُ فَمُطْلَبِ التَّقِي

چنانچه مذاق مرا طعم عفو خود روزی

فَمَا اَنَا اِثْرَ الْعَفْوِ اَقْفُوْا وَاتَّبِعْ

که نیست مال و نه فرزند سودمند اینها

اَللّٰهُمَّ اَنْلِنِ مِنْكَ رَوْحًا وَرَحْمَةً

رعایت تو که کرم است بنده ضایع

فَلَسْتُ بِسِوَاكَ الْاَوَابِ فَضْلِكَ اَفْرِغْ

وگر نه منحصراً بسم و کرده ام چنانچه

اَللّٰهُمَّ ذُنُوْبِيْ بِدَّتِ الطُّوْدَ وَاَعْتَلَتْ

چه آیدست لایق عفو تو جزنگو کار

وَصَفْحِكَ عَنِ ذَنْبِيْ اَجَلْ وَاَزْفَعْ

چهاره بر شود او را که شد ایدر مهور

اَللّٰهُمَّ لِيْكَ عَدَتْ بِلَتِيْ اَلْفَ حَجَّةٍ

زافتم از هر چه طاعت تو و تقوی

فَحَسْبُ رَحْمَاتِيْ مِنْكَ لَا يَقْطَعُ

کرمت امیر عفو تو بر امید عطا

اَللّٰهُمَّ اَذِقْنِيْ طَعْمَ عَفْوِكَ يَوْمَ لَا

اگر از بهر حفظ تو هر چه امید

بَنُوْنٍ وَّلَا مَالٌ مِّنَّا لَكَ يَنْفَعُ

زیادت است که که نه بهر بهیت کریم تو

زِيَادَتِ اَمَّا كَرَمُكَ هَيْتَ كَرِيْمٍ تُوَدُّ

اَللّٰهُمَّ اِذَا لَمْ تَعْفَ عَنِّ غَيْرُ حُسْنٍ

زکوة اگر چه کند شکر بپوش کند

فَمَنْ لَمْ يَسِرْ بِالْعَوَايِ يَمْتَسِعْ

چه غم آنکه عفو تو بر جرم من نرسد

اَللّٰهُمَّ اِذَا لَمْ تَرْضَ غَنِيَّ كُنْتُ ضَالَعًا

ز تبار نیست تو که هر چه بد و خردمندی

وَ اِنْ كُنْتُ رَضَ عَائِي فَلَسْتُ اُضَيِّعُ

مرا زیاد خطا رسد از دو دیده بجاء

اَللّٰهُمَّ يَنْجِبْ ذِكْرَ طَوْلِكَ لَوْ عَنِي

بیش تو خطا بخطا عفو شکر کند نام

وَ ذِكْرَ خَطَايَ الْعَيْنِ مِنْ تَدَامَعُ

که سخت نورم و ترسان و معترف بخطا

اَللّٰهُمَّ اَقْلِبْ عَنِّي وَاَمَحْ لِحَوْبِي

به پیش رحمت آسایشم بطف عفو

فَاَنْتَ مُقَرَّرٌ خَائِفٌ مُتَضَرِّعٌ

که نیست جز در لطف تو بنده لا بجاء

اَللّٰهُمَّ لَنْ اَفْضَحْتَنِيْ اَوْ اَهْنُتَنِيْ

چه بیدار سازم الهی و بختان کنم یا رها

فَاَحْبَلْتَنِيْ يَا رَبِّ اَمْ كَيْفَ اُضْنَعُ

اگر بفعلم تو فوار سازد و رسوا

الهي حليف الحب بالليل ساهر

کجا و است شبانه و بر راز لایزال

يُناجِي وَيَكْغُو وَالْمَغْفَلُ يَجْعُ

به بیایان کند غرضه خفته ناپسند

الهي مُنْتَنِي رَجَائِي سَلَامَةٌ

استدسته تنه خود تو جدر و کعبه

وَقُبْحُ خَطِيئَاتِي عَلَيَّ إِشْتَعُ

طعم بجنّت جاوید و رحمت عظمی

وَكُلُّهُمْ رَاجِعُونَ إِلَيْكَ رَاحِبًا

مرا بر شتافته انفعال سرزنش گویند

لِرَحْمَتِكَ الْعُظْمَى وَفِي الْخُلْدِ لَتُطْعَمَ

بجو سدهمت حال آرزو امید مرا

الهي فَإِنْ تَعَفَّوْا فَعَفْوُكَ مُنْقِذِي

براندازم از گناهانم عفو اکر بیا مرز می

أَوَّلَافِ الَّذِينَ نَبَأَ الْمُدَمِرُ اضْطَرَّعَ

وگر نه شعله بر سر من افکند از پا

الهي بِحَقِّ الْعَالَمِينَ وَاللَّهُ

بحق دیرینه اولاد عالمی

وَحُرْمَةُ الْإِبْرَارِ لَهُمُ الْكَرْخُ

بحرمت همه نیکان با خضوع و رضا

الْهَى فَالْتَشْرِيفِ عَلَى دِينِ أَحْمَدِ

ما ترفع تو بدین نام نکر نه بر و پیران

مُنْذِبًا تَقِيًّا قَائِمًا لَكَ اخْضَعُ

که شسته از گنهر برده طاعت تو کس

وَلَا تَحْزَنْنِي يَا اَلْهَى وَسَيِّدِي

و زان نفع منفع مرا کس

شَفَاعَةَ الْكَبْرِ اَي فِذَلِكَ الْمَشْفَعُ

چه در دهند ندان شفاعت کبر

وَصَلِّ عَلَيْهِ مَا دَعَاكَ مَوْحِدُ

درود در رحمت رهبران بر روح سیده باد

وَنَاجَاكَ اَخْبَارُ بِيَابِكَ رُكْعُ

بحق طاعت مردان پست کعبه حرم

وَلَا زِمَ اَمَّا بَعْدُ اِذْ خَوَّلَنِي مَنَافِعَ عَالَمٍ بَخِيلٍ

فَاَمِنْ اَحَلَّ مِيًّا وَصِفْتَ اَسْئَلُكَ اَنْتَ

لُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلَا تَحْزَنْنَا

شَيْئًا مِمَّا سَأَلْنَاكَ وَزِدْنَا مِنْ فَضْلِكَ

اَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ بِرَحْمَتِكَ يَا

اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَصَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

وَالْآلِ الطَّاهِرِينَ

هـ شرح مناجات زبور سرشیا

روایت میکند این عیسی رضی الله عنه که اصل این مناجات در زبور
داود واقع است که بلفظ سرشیا است و از دین ابراهیم است
و شرح این مناجات در روضه سید الانبیاء و برکت جبرائیل
عرب و عجم تحریر کردند هر آن مومن که این مناجات سرشیا را
بخواند در هیچ حاجتی از حاجات دنیای درخاند اگر محسوس
بخواند از بند غله می شود و اگر بیمار بخواند شفا یابد و اگر در کار
نور بخواند بر شکر ضریا بر و اگر فرزند تنها در صحرا باشد و راه
کم گم باشد بخواند راه او است بیاید و اگر گرسنه و تشنه
این مناجات را بخواند سیر و سیراب شود و اگر مفلس بخواند
توابع گردد و اگر از خوف پادشاهان ترسان باشد بیکبار بخواند
سلطان بر او مهربان گردد و اگر بر دیو بخواند از وی محفوظ
نماید و اگر بر شیخ روی دریا بخواند روان شود و اگر از سیراب
با خون بخواند سیراب از آسمان بارد و اگر به نیت ایستادن
بخواند با خون باز ایستد به نیت که دارند و خوانند این مناجات
بدارند یا نکاه دارند البته مستجاب الدعوه گردند

بسم الله الرحمن الرحیم

اَنَا الْمَطْلُوبُ فَاطْلُبْنِي تَجِدْنِي
منم مطلوب ایطاب کجای
مجوی غیر ما هیچ کای
طلب کن تا مرا فی الحال یابی
اَنَا الرَّبُّ الَّذِي يَخْشَى عَذَابِي

منم پروردگار جله موجود
بترسند از عذاب من خدای
طلب کن تا مرا فی الحال یابی

اَنَا الْمَقْصُودُ لَا تَقْصُدْ سِوَايَ
چه من مقصود باشم در روی عالم
خدای تو منم خدای و رزاق
مرا بخندست غیر از ذات پاک

اَنَا الْمَلِكُ الْمُعَيَّنُ جَلَّ مَقَرِّي

منم انشاهم که قدر من عظیم است
اگر خواهر مرا پوسته یابی
طلب کن تا مرا فی الحال یابی

اَنَا الْمَعْبُودُ لَا تَعْبُدْ سِوَايَ

منم معبود و جز من نیست غیر
بکشید عشق من معبود هرگز
طلب کن تا مرا فی الحال یابی

كَأَن تَطْلُبُ سِوَايَ لَمْ تَجِدْنِي
چرا در حضرت ما رینای
اگر شایسته درگاه مایی
که بخشاینده جز من نیایی
جَمِيعَ الْخَلْقِ فَاطْلُبْنِي تَجِدْنِي

تو که من چمن نباشی هیچ مقصود
خدای تو جز من نیست معبود
که بخشاینده جز من نیایی

كثِيرَ الْخَلْقِ فَاطْلُبْنِي تَجِدْنِي

مجوی غیر مرا ارینده مردم
ز من موجود شد مواد آدم
تا می رسد همه من افریده ام

عَظِيمَ الْمَلِكِ فَاطْلُبْنِي تَجِدْنِي

بوی خلق لطف من عظیم است
که ذات من کریم است و رحیم است
که بخشاینده جز من نیایی

اَنَا الْمُوجُودُ فَاطْلُبْنِي تَجِدْنِي

بوی من بکشته اسبده میر
بمن پر واز گیم مانند طیار
که بخشاینده جز من نیایی

أَنَا لَعَبْدٌ أَرْحَمُ مِنْ أَخِيهِ

اگر چه نه به برادر برادر
اگر چو یار منج با شریک بی

تَجِدُنِي فِي سَوَادِ اللَّيْلِ عَبْدٌ

مرا اندر شب تاریک یا بی
مرا نزدیک خود پیوسته میدان
طلب کن تا مرا فی الحال یا بی

تَجِدُنِي فِي سَجْوَةٍ دُرِّ حَبِيٍّ

مرا ریزه کرد در سجده خوانی
مرا در قعه یا در سجده یا بی
طلب کن تا مرا فی الحال یا بی

تَجِدُنِي رَاحَةً بَرَكَةُ خُفَا

رحیم و مهر بزم بر غله بق
اگر روزی نشسته خواهر رسانم
طلب کن تا مرا فی الحال یا بی

تَجِدُنِي وَاحِدًا صَدَقَ عَظِيمًا

به یکتا کریم و کار سازم
بسا زم چاره پیا روکان و
طلب کن تا مرا فی الحال یا بی

مَنْ أَوْ يَكْفِيهِ فَاظْلُبْنِي تَجِدُنِي

و بی نبود کس از من مهربان تر
که من هرگز نه بستم بر کسی لب
که بخشایند جز من نیاید
قربا منک فاطلبنی تجدنی

اگر خواهی در اندم کر خواهی
زبان خویشی هم نزدیک تر دان
که بخشایند جز من نیاید

و حِينَ تَقُومُ فَاظْلُبْنِي تَجِدُنِي

و یا در قعه ذکر من برانی
اگر یا بی که بر من غایب
که بخشایند جز من نیاید

بِكُلِّ أَتَخْلُقُ فَاظْلُبْنِي تَجِدُنِي

سخا من اوصاف و هستم انا الحق
و مرزوقی من بر تو رازق
که بخشایند جز من نیاید

كَثِيرًا لَبِيسًا فَاظْلُبْنِي تَجِدُنِي

عظیم ایر و دیگر بی نیازم
که من ستارم بنده نوازم
که بخشایند جز من نیاید

تَجِدُ مُتَغَانًا بِمَغِيثَا

سَمِ فریاد رس در مانده کان و

چه غفارم بیایم ز کندان
طلب کن تا مراغی الحال یابید

تَجِدُ نَارًا سَعَاءَ بِالْخَلْقِ

کراند و هر رسد ما و خواهی

طلب کن تا بغیر دست رس من

طلب کن تا مراغی الحال یابید

إِذَا لَهْفَانُ نَادَانِي كَنُظْمًا

فراخیز در جهان از من بیاید

اگر بچاره رسد ما و بخواند

طلب کن تا مراغی الحال یابید

إِذَا الْمَضْطَرُّ قَالَ لِاتْرَافِ

اگر بچاره گوید که یارب

ببینم در زمان سوشی باشد

طلب کن تا مراغی الحال یابید

إِذَا عَبْدِي عَصَانِي لَمْ تَجِدْ

کن کار ای که آر دکن می

نیم در زمان او و جویان

اگر از یاد من وقت بکاهد

أَنَا الْغَفَّارُ فَأُطْلِبُنِي تَجِدْ

سَمِ قهار و قادر مردمان و

به بخشایم خطایم دمان و
که بخشایند جز من نیاید

أَنَا الْمَذْكُورُ فَأُطْلِبُنِي تَجِدْ

سَمِ فریاد رس در ارکانی

بیایم من و گوهر نوع خواند

که بخشایند جز من نیاید

أَقْلُ لَيْتِكَ فَأُطْلِبُنِي تَجِدْ

امور بهتر از من کن

کنم بس که اگر چه او نداند

که بخشایند جز من نیاید

تَطَرْتُ إِلَيْهِ فَأُطْلِبُنِي تَجِدْ

بویا به بین از لطف اشب

کنم بر سر مراد و عز و نصب

که بخشایند جز من نیاید

سَرَّعِ الْآخِذِ فَأُطْلِبُنِي تَجِدْ

نیار و توید تا کار ما

دستم او و بگویم خود را

برادر دزدل خویشم ای

فَإِنْ هُوَ نَابَ ثَبْتُ عَلَيْهِ عَيْبِي
 پس او که توبه آورد یا انابت
 به مقبول نزد من توبه و او
 چنان عفت دهم او و بختی
 وَمَنْ شِئِلْ وَآيِنْ يَكُونُ مَثَلِي
 بگو شلم کی باشد نباشد
 اگر غیر مرا جوی نیاید
 طلب کند تا مرا فی الحال یا بی
 هَلْ لَمْ أَلَيْكَ تَقْصِدُ سِوَايَ
 بیایند به سوی من بزار
 بگو یا غیر من در هیچ وقت
 طلب کند تا مرا فی الحال یا بی
 أَتَذْكُرُ لَيْلَةً نَادَيْتَ سِرًّا
 اگر یاد دهم کنی در شب نهان
 شمع سامع هر چیز که خوانی
 طلب کند تا مرا فی الحال یا بی
 فَلَا يُخْبِتُكَ يَا عَبْدِي سِوَايَ
 نجات میدهد هم از بیم غیران
 اگر جوی مرا فی الحال یا بی
 طلب کند تا مرا فی الحال یا بی

أَنَا التَّوَّابُ فَأَطْلُبُنِي تَجِدُنِي
 به بخت یم من او و او از سختی دست
 کنم حاجات او بخدمت اجابت
 که شایان باشد این دلاست
 وَلَيْسَ يَكُونُ فَأَطْلُبُنِي تَجِدُنِي
 بجز من کی خدا باشد نباشد
 بجز من انچه ان باشد نباشد
 که بخت یم من او و او از سختی دست
 أَنَا الْمَثَانُ فَأَطْلُبُنِي تَجِدُنِي
 بجز من خالق دیگر ندارم
 بخاطر نامیده را بدارم
 که بخت یم من او و او از سختی دست
 أَلَمْ أَسْمَعْكَ فَأَطْلُبُنِي تَجِدُنِي
 تو چون خود بطلب میری من
 که من نزدیک تو همچون روانم
 که بخت یم من او و او از سختی دست
 مِنَ الْبَرِّ فَإِنِ فَأَطْلُبُنِي تَجِدُنِي
 تو و بجز من بدین نیست
 که من نزدیک هستم از رکعتان
 که بخت یم من او و او از سختی دست

وَلَيْسَ بِكَ الْفَرْدُ وَوَسْ غَيْرِي
تو نه در جنت الفردوس مسکن
منم روزی ده هر ذریعوی
طبیب کن تا مرا فی الحال یابی
أَهْلُ فِي الْخَلْقِ مَنْ يُعْطَى حَزَنِي
بجز من کی عطایه به بخشند
دو در داکر از منم بجوی
طبیب کن تا مرا فی الحال یابی
أَتَعْرِفُ قَافِرًا لِّذَنْبِ غَيْرِي
بجز من سائر کی گزین باشد
که در بخشند بغیر از منم گناه است
طبیب کن تا مرا فی الحال یابی
سَأَغْفِرُ لِلْعِبَادِ وَلَا أَبَالِي
به بخشیم بفر داری نیاست
که یا بشیر خرم اخندان در اینجا
طبیب کن تا مرا فی الحال یابی
وَإَكْرَمُ مَنْ أُرِيَتْ بِلَا حَيَاةٍ
گرامی درم آنکس که فوایم
به بخشیم گناه بی حیات
طبیب کن تا مرا فی الحال یابی

أَنَا الْخَرَّاقُ فَأُطْلِبُنِي تَجْدِي
که در بخشند تو را اری بنده من
بجو غیر مرا اری بنده من
که بخشینده بجز منم نیابی
سِوَايَ لَيْسَ فَأُطْلِبُنِي تَجْدِي
جای نه هر کدای به بخشند
بجز من کی شفا او را به بخشند
که بخشینده بجز منم نیابی
أَنَا الْغَفَّارُ فَأُطْلِبُنِي تَجْدِي
بجز من عافری گزین باشد
بجز من قادر بر گزین باشد
که بخشینده بجز منم نیابی
غَدَاةُ الْخَشْرِ فَأُطْلِبُنِي تَجْدِي
تا ریمو سزا از کرامت
بدست تو دهم ملک کرامت
که بخشینده بجز منم نیابی
أَنَا الْوَهَّابُ فَأُطْلِبُنِي تَجْدِي
چه بجوی صلیقی و پناهم
بدان اری بنده من بگو اهام
که بخشینده بجز منم نیابی

وَأَرْحَمُ مِنْ عِبَادِي مَنْ عَصَانِي
به بخشم من کنه جامله ن
مرا هر کس که میجوید بیا به
طلب کن تا مرا فی الحال یابی
وَإَكْرَمُ مَنْ يَتَوَلَّى تَخَوُّفًا
ز بیم من اگر کور شیان
چه در سختی مرا جو یا بیا به
طلب کن تا مرا فی الحال یابی
لِيُؤْتِيَ الْآلَاءَ وَالنِّعَمَ وَيُعْطِيَ
مرا اینده نعمت های عام است
ز من خیرات جاری در زمان است
طلب کن تا مرا فی الحال یابی
تَعَزَّزَ زَيْدٌ فَلَمْ تَرَ قَطْعَ مِثْلِهِ
عزیز من بعزت است دارم
ز من بطلب تو هر چیز باید
طلب کن تا مرا فی الحال یابی
أَنَا أَمْوَالِي الْكَافِي لَا تَلْزَمُ حَنْدِي
من کافی است که نزد من نیست بیداد
فرا داشت خواهی که هرگز
طلب کن تا مرا فی الحال یابی

بِحَقْلِ مِنْهُ فَأَطْلُبُنِي تَحَدُّنِي
بیا که آنم از حق غافلان
نمیخواهم مگر صاحب دلان
که بخشینده جز من نیاید
لِيُؤْتِيَ الْكَرَامَ فَأَطْلُبُنِي تَحَدُّنِي
نمود خا طرت در کز پریشان
که هر دشوار من گوانم آن
که بخشینده جز من نیاید
لِيُؤْتِيَ الْخَيْرَاتِ فَأَطْلُبُنِي تَحَدُّنِي
وای واصل تو هر صبح و شام است
دیگر انعام خدایینده عام است
که بخشینده جز من نیاید
السَّتُّ تَرَاهُ فَأَطْلُبُنِي تَحَدُّنِي
بذات من بود هر خلق قاسم
اگر باشد علف هر بهاریم
که بخشینده جز من نیاید
عِثَا الْعَيْبِ فَأَطْلُبُنِي تَحَدُّنِي
به نزد من بود هر بنده انفراد
اگر باشی مرا پیوسته در یاد
که بخشینده جز من نیاید

لِي الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا جَنَّةً
زهد کست این دنیا را ستون
طلب کند در رکوع و در سجود
طلب کند تا مراغه الحال یا بی
أَتَعْرِفُ مَنْ لَدُنِّي كَأَسْمَى كَأَسْمَى
چون نام من کس را نام نبود
همین آن سربازان که زلفت من
طلب کند تا مراغه الحال یا بی
أَتَعْرِفُ مَنْ يَفِيَتْ الْخَلْقَ عِزِّي
بجز من هیچکس فریادری نیست
اگر باشی طلب کارم بجوئی
طلب کند تا مراغه الحال یا بی
أَتَعْرِفُ سَائِرَ الْقِيَمِ غَيْرِي
پس تو میبوی از زین عفران
اگر تو هم مرا جویی بیای
طلب کند تا مراغه الحال یا بی
أَتَعْرِفُ مَقْدَامَ غَيْرِي سَرِيعًا
تو ناچار نباشد از هلاکت
بجوهر دم مرا از یاسی حیران
طلب کند تا مراغه الحال یا بی

لِي الْمَلَكُوتُ فَأُطْلُبُنِي تَجِدُنِي
ز صیف کست این ناسوت لاهوت
که این در قرأت کاه قنوت
که بخشایند و جز من نیاید
أَنَا الرَّحْمَنُ فَأُطْلُبُنِي تَجِدُنِي
بجز من هیچکس علام نبود
چون و پیر بی انعام نبود
که بخشایند و جز من نیاید
مِنَ الْكُرْبَاتِ فَأُطْلُبُنِي تَجِدُنِي
مغیث تو بجز من هیچکس نیست
مرد در خواطر تو اینها موسی
که بخشایند و جز من نیاید
أَنَا السَّيَّارُ فَأُطْلُبُنِي تَجِدُنِي
بجز من نیست کس ستار و زردان
چنین رحمت تو بباشد فراوان
که بخشایند و جز من نیاید
مِنَ الْعَلَمَاتِ فَأُطْلُبُنِي تَجِدُنِي
به دلفان جز منت از رو یافت
که لطفم در خورت بمن برست
که بخشایند و جز من نیاید

اَتَعْرِفُ مَنْ يَقُولُ الشَّيْءُ غَرِيبٌ
 کبر و غریب و داری تو خواطر
 اگر جوئی مرا یا بی بهر حال
 طلب کن تا مرا فی الحال یا بی
 اَنَا اللَّهُ الَّذِي لَا شَيْءٌ مِثْلِي
 خدایم آنکه نبود مثل من
 اگر باشی طلب کارم بیای
 طلب کن تا مرا فی الحال یا بی
 اَنَا مَلِكُ الْمُلُوكِ كُلِّ مَلِكٍ
 منم مالک بک کل مملوک
 اگر جوئی مرا اول بیای
 طلب کن تا مرا فی الحال یا بی
 اَنَا الْوَهَّابُ يَا عَبْدِي سَرْعًا
 منم بخشنده سرعت را
 اگر طالب شوی بیای مرا تو
 طلب کن تا مرا فی الحال یا بی
 اَنَا الَّذِي هُوَ قَبْلَ قَبْلِي
 منم داری و هجوم از زمانها
 اگر جوئی مرا یا بی بهر حال
 طلب کن تا مرا فی الحال یا بی

يَكُنْ فَيَكُونُ فَأُطْلُبُنِي تَجِدُنِي
 که از کن سازد او معه دوم ظاهر
 بنزد جلد و اشیا که ناظر
 که بخشایند و جز من نیای
 اَنَا الَّذِي يَأْتِي فَأُطْلُبُنِي تَجِدُنِي
 جزا ده خلق که از مرده و حیر
 چنان که ز خویش یا بی سایه و فی
 که بخشایند و جز من نیای
 لِي الْمِيرَاثُ فَأُطْلُبُنِي تَجِدُنِي
 که غیرم نزد من باشند مفلوک
 ز میراث عبیدم جلد مفکوک
 که بخشایند و جز من نیای
 وَفِي الْعَهْدِ فَأُطْلُبُنِي تَجِدُنِي
 بعرض کبریا تا سطح ماهر
 بعد فو بکن بنده و فاسد
 که بخشایند و جز من نیای
 وَبَعْدَ الْبُعْدِ فَأُطْلُبُنِي تَجِدُنِي
 منم خای و هجوم در مکانها
 هم از قبل هم از بعد زمانها
 که بخشایند و جز من نیای

انا الله المكرم رويك لك
 چه نهره دارم خفاك كراه
 جواب نه بوسه كن تراي
 خطاي نه از اين خانه مزن دم
 فاني منك في قرب وبعد
 بفضل پيران خود اله
 سفره باشد از نرديك دور
 طب كنه تامله الحال يا بيه
 اصبت كل وقت يا حبيبي
 زكن موجد كرم هر دو عالم
 تو يه طب مستم مطلوب اقا
 طب كنه تامله الحال يا بيه
 نعر زوق فلم ترقط شيلي
 بزم من كس كه بياي نباشد
 بوم بخاشي من بجه مصر
 طب كنه تامله الحال يا بيه
 انا الملك المجد بر فوق عرش
 منم ان پادشاه كل عالم
 ز كوش كوشان مجموع اشياء
 طب كنه تامله الحال يا بيه

انا المرفيع فاطلبي تجدي
 زني دم دارم مقام كس مع الله
 كه كن تارت ارني كلمه الله
 زبان بخت بكوا استغفر الله
 كقاب القورس فاطلبي تجدي
 كه محفوظه از ان هم مرغ اله
 ز قرب بعد او نوبت اله
 كه بخاشي نه بزم من نيا بيه
 من الالطاف فاطلبي تجدي
 چيني دعوي مرا باشد مسلم
 تو كي دامن چيني و الله اعلم
 كه بخاشي نه بزم من نيا بيه
 ولست تراه فاطلبي تجدي
 بزم من رحمان نباشد
 بزم من صاحب حال نباشد
 كه بخاشي نه بزم من نيا بيه
 لي التكلو فاطلبي تجدي
 ز فوق عرش چمن ايجاد آدم
 منم كشم بزم چمن ياد ارم
 كه بخاشي نه بزم من نيا بيه

از قول دانیال پیغمبر طریق اینست قال نامه اینست که اول سوره
حمد بخواند و بعد آیه لا یخون الله و عنده مفاتیح الغیب
لا یعلم الا هو و یعلم ما فی البر و البحر و ما تسقط
من ورقه الا یعلمها و لاجبة فی ظلمات الارض
و لا رطب و لا یابس الا فی کتاب مبین
و بعد سه دفعه استغفر الله ربی و اتوب الیه و بعد سه دفعه
صلوات بر محمد و آل محمد ^۳ بفرستد و بعد دیگر مطلب خود را
نیت کند و چشم براسم گذارد و انکشت خود را بر سر یکی از این
خانها بگذارد و کوره حمد بخواند حال او معلوم شود
از خواب بدانش آید و بیار محراب است و ما مختصر کفر

اول الحیان	ویم قبض الی کل	سیم قبض الخان	چهارم جماعت
پنجم عقله	ششم عقله	هفتم عقله	هشتم عقله
نهم نقره	دهم نقره	یازدهم نقره	دوازدهم نقره
سیزدهم نقره	چهاردهم نقره	پانزدهم نقره	شانزدهم نقره

اول لحيان

چهار طالع بر این شکل لحيان بنزنها بیاوید ترا جان
ترعت بنزدیک بزرگان بیایید جلد عاقبت ایشان
برود و خوش باشد عقد بوند خلاص میایدت محبوس از بند
سفر و غایت خوش دل آید دیگر کم کشته است با محفل آید
بنامد هیچ انوار با قضا بصحت عاقبت باشد بر جا
ترا بشسته بینم خرم داند به سر روز دیگر یا به تو امداد
اگر حرکت کنی لایجا بمنزل بهی خواست مقصود تو حاصل
صد و بیست شو کارت مهیا بهو حاصل مراد از پیر دیرنا
انچه موافق این رسل است از تر جان موافق این رسل است
از قول دانیال پیغمبر ۳ دلیل است بر خرمی و سعادت مندر
دقوة ساره و صحت بدن و نیکوای حال و اوج مراتب در نظر
هستان و بزرگان و سرافراز یافتن از جانب ایشان
دقوة کبیر برینم که امید بسته بجانب و ستر یا فرزندان
دل خوش طویر که انچه موافق حال خوشدیده به و از بدیها
گذشت است و زانچه زود خرم و خوشه شود و دشمن بطالع
شاید پیدا شود و چنان مینماید که در این نزدیکیها شخص

بزرگی از شما غایب شده و بزودی شما برسد و از آن شخص
منفعت زیادی شما برسد و شما با و سرکار خواهر برون آید
آخر کار از جانب او کند و در شما برسد و هر روز دیگر از جانب
زنی میان مد که میل بگو آید و شوخ چشم و هرزه خند بود که
اشی حرف ق یا الف یا میم میبینم از او اندیشه کسری
که در پی اینست که مکر و صید بینمایند که باعث بترک کار شما
باشد یا آنکه چیز از شما بترک بمرض تلف برساند اما از جانب
بند بالا به شوخ و خول و چنان میبینم که در این اوقات
شخص که قبل از این با شما دشمن بود و حال در مقام و کسری بر آنکه
انچه مدعی شما بود بعل می آورد که امید در دل داشته یا کسری
که آنهم بزودی روان شود و یک غیر خوشتر از امروز تا هر از ده روز
دیگر شما برسد و بسبب غلبه و فوفا که و منقلب خواهد بود
و خداوند این طالع را از لبانهای زرد و سفید و انگشتی معنی
و از روزگار روز یکشنبه و پنجشنبه و چن ماه نویند بر نقره نظر
کند و چن بطلب عاجز و مطلق برود بر دست راست نشیند

ناصبت اور واثق و خداوند این طالع را از بند و آتش
 قرآن بود و قرآن شاید و سالک و صفت سالک و بیت
 سالک بود چنانچه از اینها بگذرد و عمر بنو سید و خداوند
 این طالع باید که همیشه با توید باشد تا در نظر خلق عزیز و گرام
 بیت دوم قبض الی اخل

زوج فردی زوج فرد دیگر	قبض داخل بود با هم صور
لذت عیش کار او باشد	بیت عاشق مقام او باشد
کرم خورنده همه است غنیه	برج او شیر کو گیش خورشید
طعم شیرین طفل نادانی	خاکیت جنوبی و آبی
روز بکشد اشک مزاج شاک	چرخ در اول بود در منزل
دارد از همه جامه را الا اخر	مات و میانه و لا عز

انچه موافق این رسل است از قول دایم است غیر دلالت
 میکند که کیفیت احوال خداوند این طالع را سیدل باشد
 بر نیکو احوال و فخر ستاره و ابدانی کیسه و وصول مهمات
 و کثرت فرم و عیش و شه کامری و از بزرگ شغل علم منفعت
 عظیم بینه و واقف شدن بر احوال همسر خود در روز بکشد

[illegible]

خجالت نما خواهد شد و لازم است خوف و بکسیر گوید و دیگر الحمد لله هیچ
 خوف و خطر در طالع نما نمی بینیم و مستقبل احوال نما در هر ستر
 و سعادت سدید و عیشی می بینیم و خداوند این طالع را از کنار بار
 آب و آسیا و حمام بیم بود و چشم زخم می نماید پس از این مکانها
 باید احتیاط بکنی و قرآن را در هوا زده سالک و بیت و شش سالک
 بود و چرخ از این بگذرد عمرش بنوعی برسد و از بیابانها بگذرد
 و سفید او را نیکو است و انکسیر فیروزه نکه بدارد و چرخ ماه نو
 بیند بر فیروزه نظر کند تا یرو و مبارک باشد و چرخ بمجلس داخل
 میشود بر طرف چپ بنشیند تا مراد حاصل شود و می باید که دعا را عظیم
 ایشان با خوف نگاه دارد تا از همه بلاها و آفتها و علهای این باشد
 سیم قبض الخارج کس

طلعت لا ضعیف می بینم	روز کار ت خجالت می بینم
رفته چیز از دست تو میرون	که چنین کشته تو سر کوهان
عوضی تو ز حق تو بستانی	حاصل اند مرادت آسانی
شمرانی بیای به آخر کار	از خداوند واحد الصهار

آنچه موافق این رسم است از قول دانستیم و دلالت میکنند

که قبضه الخارج بفانی شده است و تعلق بر اس دارد و شرفی
بجو و در پنج ملک دارد و در سیزدهم شرف دارد و در چهاردهم
عدو دارد و در هفتم مرجع دارد دلالت میکند بر برتری
احوال و برهم خوردگی و سرگردانی و متفکر و منقلب احوال و
خراب و نقصان و زیان اما خداوند این طالع نظر بدو ستر
یا فرزند داشته باشد می نماید که به سبب این غلغله و اندوهناکی
بجو و دلش در پیج جافران میگردد و هم چنان تنگدل و بی سرشته
و کینه خالی و متوخی احوال و مردم و هر ساعت نگر و ضایع تازه
می نماید پس می باید که چند وقت دیگر ستاره از درجه سعادت
بر آید اما تا پنج هفته دیگر بسبب یک ستر که بسیار فواید
بجانب او بسته است یک خوشخوری بسیار برسد و بسبب غلغله و خوف
ناکی و منقلب احوال رفع شود بعد از این کار بارشاد در نهایت
اوج برسد و رونق زیاده در طالع نماید و دیگر چنین
می نماید که خداوند این طالع را چیز جزو بی عرض تلف رسیده
و یک شخص که بسیار با تو در مقام دلنوازی و مهربانی بود بسبب
مکر صید که دشمنان کینه جدایی بهم رسد و ظن غالب آن است

که خداوند این طالع از مردم کم روز و از سودا و معامله کم
انتفاع بود جمع باشند که در ظاهر شایسته نشینند و در
و از ارشاد باشند پس بیاید که لازم شود با کسر نوبت و دوست
و دشمن شود و اینها سر و از مکان بلند یا جائید در پیش
روایعارت کشیده باشند از هم صحنی ملا حظه کن که در آن
مکان چیز عرض تلف برسد و دیگر از جانب تخم اسود کند
و بلند بالایی مور و بی احترامی که او در قصد شما باشد و
خداوند این طالع از زن سفید روی نریم اندام منقعه کوه
و کام یابی و از دزد برده و غایب خبر شد و شایسته برسد و خداوند
این کوکب را بیستم که بسبب بی امانی که از کسر برده یا از
مال شما نزد کسر بجه ان معرض تلف رسیده و او غمگین و بیرون
احوال میباشد و بعد از این بیستم ان شاء الله از همه غم و اندوه
خلاص شود شما و از بباها سیاه و سفید و گیوه و خاتم و
عقیق و غیره و از اماها شول و از روزگار روزگشته و چینه ماه
نوبینه بر طلا نظر کند و چند در مجلس داخل شود و دست و پا
ان مجلس به نشینند تا عاقبتش بر آورده شود باید صاحب

این طالع دعای باخونکه دارد تا از همه بلاهای غیر باشد و آنرا علم

اندر این ماه ^{چهارم جماعت مخرج} شکر نماز است طریقی شکرهای است

طاعت است در بند آوج اندر این ماه خوشی است

غایب گشته بدست آید اندر این ماه خوشی است

اینچه موافق این رمل است از قول دانیا پیغمبر ۲ دلالت میکند

بر این وقت بر میان برون احوال اما بعد از نه ماه دیگر طالع

نما بسیار قوت گیرد و از جانب بزرگ شغل عظیم رود نماید

و قوه در ساره نماید بهم رسد و نما بر حودان غالب شود

چیز خوبی از دست نماید و بسیار منتظر و منتظر احوال میباشد

اما باز بدست خواهد آمد و میتوانی که تحقیق حرکت نماید و در

آبته فسخ یکن و مرد که پشیمان خواهد شد اگر غیر از زیارت

باشد و خداوند این طالع بمنهست بر سینه یا بر کفون نشاند

دارد صاحب نشان نشان بزرگی بود و از سوا و معامله

سومند بود و فرید و فروخت او و نیکو بود و حرف بد را از

کسر نمیشود و در رنج باشد و زود خوش شود و صحبت فضل

دست دارد اما اندکی تنه طبیعت بود و از جانب یک نفر
 نام مستغنی ثور و به چنبر یا تخم منازعه کنیز و بر او غلب
 آن و از یک بزرگی به نفع خواهد رسید اما از بر او غلب
 هم خوشه ثور و از شخصی دای زاده که شایسته در صورت راسته
 باشد مثل زعفران یا ابله اجتناب کن که او دشمن تو است بخواب
 که مکر و حیل و در کار تو میکنند و در میان شما لایق و سحر و جادو
 روزگار و چهارشنبه و از ماه کماه ربیع الاول او را نیکو بود
 و اگر بزرگ بزرگی جهت حاضر برود در دست است و یک
 قرار گیرد تا مرادش حاصل شود و نیاید که دعا و عظیم با خود نگاه دارد
 تا از همه بداند ایمن بداند و الله اعلم بالصواب

چنبر بطالع فرح پیدا کند **پنجم فرح** بخت در دست همه امید آید
 ده و یک خوانه اش مقام بود همه امید خون تمام بود
 برج او حوت گویش نامید کرم و نرم بزرگ زرد سفید
 بدر و غریبه است حیوانی نیست در کار او پیرشانی
 عدد او بخانه اول جزئی نیست از حروف جل
 که هم خوانمش ز جمع مزاج دارد پایت روز شب معراج

عیش شهر همیشه طالب و است با جابت همه مطالب او است
تامت او کشیده رخ چهره ماه ابرو او کمان و چشم سیاه
عاقلی کامل است تا فراو دارد از مهر ریح الا فراو
انچه موافق این رسل است از قول دانیاست پیغمبر صلات میکند
بر فرزند خویش و بر آمدن امید که و آرزو که و عیش و در
حرکت بون بسبب کار بار شغل و علم و رسیدن تحنها و
هدیه که بسیار از جانب دوست و انچه مدعا و مطالب
باشد ب حرکت و تردد به صرف در آید و مراد حاصل شود
و از یک ن موزی و ره خطت خوشنود و اول و امید وار
شدن و صحت داشتن و بدست آمدن زود و پول غنی
و بهره مند کردن و نفع یافتن بسبب چیزهای که مرقه
دهنده باشند و از غم و اندوه بیرون آمدن و خلاص
یافتن از دست تنگ و دل تنگ و بی بینم که نه طبیعت
و تنگ و وصله میباشند و زود از جا بدر میروند و مردم
از خوف بیدار می کنند پس میاید که نمرود و مدالو بیشتر
خونائی و هیچ کس ندارد شکسته نهائی و حرف سخت

بکسر گویند که فریت شما در آن است و گویا نشانی از خود
دارد که آن نشان نیک بخیر بود و مینماید که
در این اوقات شما را از جانب هاستر خوشخوشی
شاید که در این وقتها حرکت نزدیک میکند و منفعت
بیند و میباشد که در کارها خوشتاب بنگهد و خداوند این
کوکب در نظر بزرگان با عزت و با حرمت باشد و دلیل
بعوه که با پر نجش و گفتگو و لغو و در میان شما
و شخص بلند بالایی و کندم گوئی و پیش چشم ظاهر شود
و حرفها را خوشی زده شود یا اهل شرع و قبیل بزرگ
در میان آید و نوشته جات و گواهی چند بحضور رسد و لیکن
از آن شخص که حرف در اسم او باشد خوشخوشی شما بر
و از جانب هاستر یا فرزند امیدوار شود و مراتب فرو
شما درجه اعلا میرسد و خداوند این طالع هر چند بزرگتر
شوکارش بالا گیرد و صاحب این طالع را از چشم زخم بیم بود
و از جانب دشمنان این میباش و ظن غایبان بعوه که
حرف در بابت شما میکنند و از مکانها فاضل احراز کنند

مثل مسجد و حمام بی نام خدا ارتع نباشد و در آئینه شاهی
در نهایت خرم ببینیم و میباید که از جامه های سفید و انگشتر
در و بر و یا قوت برشی مبارک باشد و چرخ ماه نو بیند
بر و در مصحف نظر کند و چرخ در مجلس داخل شود بی نام
خدا ارتع نباشد و دعا را عظیم الشان همراه خوف که دارد
تا از همه بدای این کورداش تم داند اعلم بالصواب
== ششم عقیده ==

عقل در مایه رسد بنظر میدهد اوزمه کنج ضرر
برج او دلو کو کیش شود کرم نرم است همچو زرد و سفید
اویش در دهان هر قسم پنجه و پنجه داده مرد حکیم
حرف از این در شمار در چو روزنه مزاج او است مدار
آنچه موافق این رمل است افق و انبیا پیغمبر دلالت
میکنند بر پیرایه و ملالت خواهر و مستر و ضعف و منقلب
احوالی و خداوند این طالع طالب چیز بود که بسیار شکل
بود و امید در دل داشته باشد که در آن امید بر کوهان
و مضطرب و در دل و حیران باشد و هر دم و هر ساعت

تکرار و ضایع می نماید که اگر الامر این منظر من بهل میاید
یا خبر پس میبینیم که بهل بیاید و دلالت می نماید که از
اهل علم انتفاع عریضی برسد و اراده حرکت نیز بخاطر
دار اگر زیارت باشد حرکت کمتر که مناسب حال شما
نباشد و از جانب فرزند ریختن کور و از قدم غایب
خرم شود و اگر کسر بنزد شما بیاید پول یا جنس خواهد که
امانت بگیرد یا عرض کند باید نه هر چه را که یا وقت
نقصان باشد و ضعیف می نماید که در این وقتها از جنس
حوائی یا جنس حرارت آتش دینه از مقام و این میرند
و بسبب آن چیز قلیل بر هم خورد که بنزاج شما بهم رسد
و چیز بقرص شما در آید و بنزاج در این مدت بشمارد
دهد و لیکن عاقبت بخیر بود و علامت او در شکم باشد
و بسبب اندک سر زدن که پیش از این رسیده باشد
اعتراض کسر و از جانب شما کلاه ناست و بزرگترین
که علامت آید یا از خبر بر سرش باشد یعنی زن تقید

موی این میباش که او در پی مکر حیل است و از زیر
زمین و مطبخ یا چینی کانه با اسیاط باش و شک
و جوب از دست مینداز که بیم همدار بود و از جانب
شخص که حرف عین در اسم او باشد خوش شود و الحمد لله
هیچ خوف و خطر در طالع ندارد و در این سال آینه
طالع شما لایک و لوست میبینم و چهره ماه نو بر
رو مرد مؤمن یا بر دست لوست خوف نظر کن تا مبارک
باشد و چهره بنزد بزرگ طلب حاضر و مطلق بر طرف
لوست و قرار گیر تا بر تو مبارک باشد و از لباسها
سرخ و عنابی و از انگشتر یمنی و از ماه شعبان و از
روز یکا روز سه شنبه و چهارشنبه در طالع شما نیکو بود و صحت
این طالع باید که همیشه دعا یا طلسم عظیم همراه خوف نگاه
به ارد تا از همه بدیها ایمن باشد ان شاء الله و الله اعلم بالصواب
بسم الله الرحمن الرحیم
اندر این عالم باغ و بهار سرسبز خوف و بطلعت میبینم

لیک میراث ایدت بردست در بر غیر هم سر او هست
بتصرف در ایدت مالین که خویش بر جماعت وای
بعد از این نیک گو داولت غیر بمنزله و اموات
انچه موافق این رسل است اذ قول دانای سخره دلاست ممکنه
بر ترسی و خوف و رنج و اندیشه های غطا و فکرهای نامحسوس
در دل داشته باشد بجهت راز و میراث یا چیزی که در
ید تصرف غیر بود اما هیچ خوف و اندیشه بخاطر خود بود
نه که آنچه منظور شما باشد آخر الامر ضایع شود در این وقتها
بر بینم که تخفیر غریبه باشد شما گفتگوی کند شما احراز کنید
یا بسبب مال یا اما منتر که در نزد او بهر باشد اما شما
با او غالب آید و دیگر از جانب زن سیاه چهره که علامت
رضم بر پا داشته باشد این میباشی که او مکر در کار شما
یکند دیگر بر بینم که غیر در این وقتها بشنود و یا یوسکی
ان خبر اصرار ندارد و در این نزد دیگر اگر تکلیف هرگز
نمایند یا با مرید باید قبول نکنی اگر زیارت نباشد و اگر
امر غیر یک باشد بروید که باعث خوشنودی شما خواهد بود

و بعد از آن بزرگتر شمس و با هر تکلیف نماید البته قبول
نماید که باعث خوشنودی شما خواهد بود و صاحب این
طالع گاه گاه در دلت وارد میشود و یک مرتبه
او در آید که از همه رنج و مشقت خلاص شود و خداوند این
طالع نشانی دارد بر طرف دوست و آن نشانی که
بختر بود و میباشد که شک یا چوب اندک مرا حتر رسیده
باشد که هنوز علامت او یا قر باشد و دیگر میباشد که
از مکانها تاریک که گذر میکنند بی نام خدا تعالی نباشد
که اثر بنزد ملا حظه می نمایم و قرآن شما در نه سالگر
و پانزده سالگر و بیست سالگی بود و چنانچه از اینها بگذرد
عمر و بهشت رسید و جامه های آبی و نرنگ و از اکثر
در و یا قوت و از ماه های ماه رجب و از روزهای روز شنبه
و چهارشنبه و پنجشنبه و بینه بر و یا مدینه نظر کند و
خداوند این طالع دعای چشم زخم با فو نکاه دارد تا از
همه بلاهای این کو دانشاء الله تعالی و الله اعلم بالصواب
== هشتم حشره

همره در طاعت چه آرد رو میشو کار بار تو نیکو
لیک یا شخص در مقام عبادت بنیت اندک تو یوناشد
بیت روز تو دیگر جهان میشود شد و خرم و خندان
حرکت خوب بنیت از آوا که پیشانی است و رنج و عدا
قوه طاعت نگو باشد اعتبارت به آبرو باشد
انچه موافق این رمل است از قول دانیال پیغمبر دلالت میکند
بر قوه اما قری و خوف و اموریکه مشغول میباشد که آیا
احوال و عاقبت در این اراده چگونه خواهد بود باشد یا
انکه خوف از جانب شخص داشته باشد و دل بتکر داشته
باشد اگر ترک این اراده بکنی بهتر است و اگر در این
اراده ثابت قدم باشی دست باز نداری میبینیم که از
برای تو هنگامه روی دهد که باعث ملال و کدورت شما
باشد و بعد از این میبینیم که گفتگو و نزاع در میان
شما و شخص پیدا کند و آن گفتگو بیفایده بعد پس میباشد
که احتیاط کل بکنی و اولاً بیدار بکنی که غیرت شما
در آن است و اگر شخص بیدار شما بکشد یا حرکت

تکلیف نماید باید که اعتبار بقول او نکنند که منجاب
نیت و دیگر کسی که زیر دست و خدمتکار شما باشد
عنقریب باشد که چیز را از شما ببرد بعرض
تلف برساند و بعد از این میبینیم بسبب غایب یا از
شخص سر و سفید روی خوشه کور و طالع شما بسبب آن
قوة گیرد و بمقصود برسد و خداوند این طالع میباید
که از روز یکم روز شنبه مزاج و گفتگو با کسی نکند
و در این روز حذر کند و از دشمنان پرهیز کند و قرآن
و در این روز نماز است و کار و حریه در این روز
با خوف نگاه ندارد که اولاً جراحت از فولاد یا آهن
روان نماید و قرآن و در پنج سالگی و یا نوزده سالگی
و بیت پنج سالگی بود چیز از اینها بگذرد و در هفتاد
سال بعد اما دشمن شما بسیار باشد که مکر صید و کار
شما میکنند البته سحر اولاً از خوف بگریز و توبه بجهل گیش
حضرت یلما نرا با خوف نگاه دارید تا بمطلب برسید شاید

که سه صیغه خطبه عرضش زده شود اما یک نعت بسیار
نعت شاهده خواهر کنه و دیگر چنانچه ماه نو بهر بر لعل
نظر کن و مرغان هم خوب است تا بر شما مبارک باشد
و چنانچه بر مجلس داخل شود بر دست چپ نشین و از جامها
سرخ و ارغوانی و از انگشته مادر و یا قوت شما لایق باشد
و بسبب یک نوشته جات خرم و خوشنود کور و صاحب
این طالع و از چشم زخم صحوان بیم بود که میباید
دعا کنج العرش لا اله الا هو نکاه دارد تا امان خدا
باشد ان شاء الله تعالی و الله اعلم بالصواب
هم بیاضی است
بیاضی آمد تو بود در نقی اینها هم کار تو نیکو بود و شهر
از این نیت ذلیلت شود و حود دشمنانت بر مهتور
نفاذی که این طالع برای بجار بار او نیکو بر آید
از این نیت شود مقصود حاصل کنز تو مدعا فروش باطل
انچه موافق این رمل است از قول دانای پیغمبر دلاست میکند

که بیاض بفات شهاب آمده است تعلق بتاره قمر دارد و برج
سرطان و در چهارم مکن دارد و در اول شرف و در پنجم
قوة دارد و در هفتم اوج و در شانزدهم ضعف و در
نهم عدد و فرج دارد دلیل است بر قوه مزاج و اعتدال
طبیعت و رسیدن بآسایش و سلامت و اتفاق افتادن
نقل و حرکت به اختیار و طالب چیز بچون که ازید و
تصرف او بیرون رفته باشد و بسبب ملکی یا دنیسی یا
مالی که ازید را باشد خوشنود بشما خواهد رسید دل
خوشدار که آنچه موافق حال شما باشد ازید بماند
و آینه احوال شما بنویسد و ذلیل از تو شود و غنچه
مراد تو شکفته گشت و سرانجام کار تو بمان برسد
و برین بنم که در این نزدیک از جانب شخص بزرگ خوشنود
شود و دوست و محبت زیاده در میان شما و او رود و
و شما به تغذ و عمل مشغول گواند که منافع بسیار داشته
باشد و فیض زیاده بشما برسد و دیگر چنان معلوم شود
که مدت مدیدی باشد که اندک بختی در طالع شما

بهم رسیده و امید در دل داشته باشد که آن است
در این وقت تعویق افتاده بکشد در این وقت سبب
شخص که بشی متعلق شود چنانچه دلخواه بشی باشد میسر شود
و اما واسطه و یک کاغذ و نوشتن و از جانب شخص که حرف
نویس در اسم او باشد خرم شود کفر و جمعیت بسیار
پیدا کند اما شاید که حرکت نیز واقع شود از مکان بمکان
و بسبب آن خیر و شر و شکر و بشارت برسد و خداوند این
طالع از کنار کارهای و پادشاهان بزرگ بهم بود
و از جانب شخص فربه نیز بخت و کسب میسر میسر در
بهر روز و هر روز بخت بود باید که اعتبار کند که بدو
اراده دارد که شغل بکند که اندازد از راه هدایت
عمر یا مکر در حق نشانند و میان نشانها و نشانها بهم
رسانند و گویا مکانی از تصرف شما بیرون رود شاید
که بیمار در دریا هیچ خوف و خطر در طالع شما
نیست و مستقبل احوال شما در خوشی و سعادت مندی و
خرم است و خداوند این طالع را از جامهای شیر و الوان

و انکسرت فیروزه و از ماهها ماه محرم و از روزها روز جمعه
و شنبه و از چهارپایان سم شکافته و چمن ماه نو بیند
در آب روان یا مرادید نظر کند و چمن نیز در بزرگ
رویر و بر بقله بایست تا مراد تو حاصل شود و خداوند
این طالع باید که همیشه دعا همراه خود نگاه بدارد تا
از جمیع بد و آفتها ایمن شود و اینرا علم بالصواب
در **نصرة الخارج** **دعای**
طاعت **نور** **انجمنه** **فصل** اند که است بمن اندر فای
در بلا صبر کنو چمن ایوب یافت مطلوب خود را نیز مستجاب
چمن سلیمان اگر تو صبر کنی **میر** عاقبت بجاه جلال
انچه موافق این رسم است از قول دانیال پیر **نصرة** دلالت میکند
که **نصرة الخارج** بفلک شمس برآمده است بعد اگیر است و درسم
مکس دارد و پنجم نظر دارد و هفتم شرف دارد و در
نهم ثبوت و یازدهم فرج دلیل است برفق مزاج و
اعتدال طبیعت و رسیدن و آسایش و لوحه و افتادن
نقل و حرکت اما تعلق بافتاب دارد و کیفیت احوال شما

دلالت میکند که کار طالع نما در ضعف و کاه در قوه و چنان
معلوم و مفهوم میشود که نقصان شمار در دهر و مخزون
و غلبه نیکو بپسند و سیر یا هم نشین که از شمشیر افتاده
و وقتها کس خالی مانده و دعوائی در میان شما و شخص
رو در دهر یا رسیده باشد بپسند یا مکانی و دعوائی به
بید ما غریب و شاید که شما با و غالب است اما هر چیزیکه
که بکسر دهد تا سرانجام کار به بید ما غریب نشود غنیوای
گرفت و با هر که نیکو کنی در عوض بدر کنند و ظن غالب
آنست که در امکان که شما میباشد شخص ناپاک سفید
چهره که میشد بزرگوار است بزرگوار زنده و هرزه خند بود
میخواهد در میان شما و سیر و نزاع افکند یا شما و
از مکان خود آواره سازد و بسیار مکر میله بیناید و
بسیار میکند البته بباید که از جانب او احتیاط کنی و حق
کنز خود را از او سیر طالع شما بیشتر از جهت سحر
او است اگر نه طاعت در باطن قوه عظیم دارد و دیگر

میباید که مالیر یا میراثی تصرف شما در آنید و دیگر از جانب
غایب که مدتی باشد در سفر چند روز غایب از جانب او
بشمارسد و لیکن از نزد دیگر که بالا خانه بجه باشد احتیاط است
که بسیار چیز از مال شما بزنند و در دادن فیرات و تصدقات
تقصیر مینمایند و عزیزمانی همراه خود نگاهدار تا از همه بلاها
محفوظ باشد و آنچه مدعا شما باشد بعمل آید و چنان مشایخ
میگویند که شما را بتقصی حرکت نزدیک خواهد بود و در آن
حرکت چیز از دست تو رفته باشد باز تصرف شما در آن
و خداوند این طالع را از چشم زخم بیم بود و در دشت
و در دشت نه و در دشت اکثر اوقات عارض شود و
میگوید که برادران و خواهران یا کسی که بمنزل ایشان
باشد بیدار و روزی در عاقبت بطلع انجامد و الحاح
خواهها را آشفته میرساند و فواید نماند و بعضی در فواید
نماند و لیکن زود باشد که فواید به یمن و بسبب خواب
دوستان در طالع شما بهم رسد و از مرد بزرگ بهم آید

بنما برسد و در آخر کلمات بدرجه اعلیٰ برسد و کمره از کار
بسته است بکشاید و خداوند این طالع چهار صیغه قطبه
حرفش زده شود و از جانب فرزندان خوش شود اما
فرزندانش با ویر و مانکنند و گویا تلف شوند و صاحب این
طالع کشته دست بود و صاحب مروت و بزرگستان
شفقت داشته باشد و بینماید که در روز چهارشنبه هر روز
نشوید و در حمام چرک نکند که از جانب جنی بمنزله اثر کند
بینماید و قرآن و در چهار سال یک و چهارده سال یک بود
و چنان از این بگذرد و در هر یک برسد و چنان در مجلس در آن
بر دست بایستند و از لباسهای سفید و زرد و آبی بپوشد
و از گلابی که در و بلور و فیروزه و از چهار پایان ماهه سم
شکافه و صاحب این طالع میباشد که بی تعویذ نباشد و دعا
با فو نکاهد و تا از جمیع بلاد این کوه واره اعلم بالصواب
یا زده هم نفرة الداخل

طالعت الامم انجمنه خصال تارند کار بار تو بیکار

بیت ثانی عشر مکان دارد معد و لاحت نشان از آن دارد
برج او و ت کوکبش خورشید کرم نرم است و ماره است و سفید
آبی است نبات و شیرین سرد ماره است و سعد ترقین
موضعش بوسان قهر بلند همت نون سان ادیب دانشمند
انچه موافق این اصل است از قول دانیال بیخبرم دلالت میکند
بر خرمی و خوشنودی بر قوه ستاره و رسیدن خبرها خوشی و
بر آمدن امیدها و آرزو و رسیدن غایبان و مدد یافتن
از جانب فرزندان و از جانب خویشان و نجات مجوسان
و از غم و اندوه بیرون آمدن از جانب فرزندان و امیدوار
گودیدن و بمطلوب رسیدن چنان مفهوم و معلوم میشود
که در میان ثناء و تحضر در اینج و قهرها با تحار و ستر بهم رسد
یا رسیده باشد و از جانب آن شخص خوشنود شود و شاید
که ملکی یا مکانی به طرف در آید و بسبب تحضر باز هم خوشنود
شود و جمعیت زیاده بهم رسد و اما گفتگوئی در اینج که غی
ما بین ثناء و آن شخص رود و بعد از اینج بعد بصلح انجامد و از آن

روز نایبیت پنج روز دیگر بسبب یکمیزی و شوق و ازین
رضیه یا مرضیه نام عذر کس و در این وقتها اراده مکانی که
و قایلیم که باید که در این حرکت چیزی بتصرف شما در آید
و دیگر از جانب شخص میانه بالائی و ابرو بسیار پیشانی بر آمده
این میباید که چینی شخص در باره شما مکرر عید میکند و میخواهد
در میانه شما و جمع و بمنزعه اندازد و هنگامی که سر یا کند
و اما اثر الکت مکن و امانت قبول مکن و ضامن کس نشو
که پشیمان نشو و از جامهای الوان و از خانههای عقی و مرد
بر شما مبارک باشد و چنانچه ماه و نیم بر روی عقی کس و چنان
بطلب جری بر روی دست چپ جیشی و باید صاحب طالع
دعا میکند همراه داشته باشد تا محفوظ باشد و الله اعلم بالصواب
دوازدهم عتبه الداخل

چه در طالع در این عتبه داخل شود مقصود مطلوب تو حاصل
هر آن چیز که آن مقصود باشد طلب کن بزود درخت باشد
بزود جمع کوه شود و غزم به چیز کل تو از کلزار کم

باید غایت مال را که خواهر بر آید حاجت از لطف الهی
بر وجه ناشی روز دیگر شود هضم همه کارت میسر
آنچه موافق این رسل است از قول دانای پیغمبر ۴ دلالت میکند
بر دلالت خواهر و پیرش در احوال و ترک کار که اراده کف
همچنین غلبه میباش که عاقبت کار شما بخیر شود و یک چیز جزو
که از دست شما رفته است اثناء بارید است اما باید
و هر چیزی که طلب نماید مشکل بدست آید و احوال خوب باشد
آنچه مریدین آن بسبب حرمت که از برای شما کف اند پس
باید دفع آن محروم بکنند و دعای باطل السحر با فو نگاه
دارید تا از همه بلاهای این کفر و برادر سر و دیگر بیناید
که در این وقتها تا خوشتر یا بید ما غرض از جانب کسر براج
شما رسیده الحمد لله بر شما خیر که نداشت اما یک عواید در
میان شما و شخص روی دهد و در این وقتها حرکت به
اختیار واقع شود اما تا آن حرکت که باعث نقصان

شما خواهد بود در میان شما از و سر که حروف عینی در
الحق او باشد این میباشی که بدین شما میگوید و احترام
و در نماز هم کامل میسر که یکم از شما برسد و در فتح
و فیروز بر دست کف و کف و دشمنان خود از ذلیل
گویند و آن چیزیکه از دست رفته سرخ سیاه و سر
رشته گمارت بدست آید اما از کاهنهای تاریک و آتش
افروزنده احترام از کعبه و بی نام خداوند در اینجا گذر
مکن که همزاد دارد میباشی شما را از دست برساند و خداوند
این طالع بساز کار جو از لباسها الوان و از ماهها
ماه ذی قعدة و از روزها روز شنبه و از خاتمهها یا قوت
و فیروزه و چمن ماه نو بیند بر روی آینه نظر کند و چمن در
نزد بزرگترین در برابر او بنشیند تا حاجت روا شود
و قرآن در چهار سال یک و نه سال یک بود چمن از این
قرآنهای گذرد عمر او بهشت است و بعد از بلال گوید
که صاحب این طالع سیاه چهل اسم اعظم را همراه خود بکار

نکاهد ارد تا از عه بلای این کوه و ستاره طالع
او قوه گیرد از برج نخست بدرجه سعادت برسد
و از بلای محفوظ باشد ان شاء الله و الله اعلم بالصواب
نسخه سیزدهم عتبه الحاج ^{نسخه}
چهار طالع برآمد عتبه حاج کشید بر توهم باب معارج
انچه موافق این رمل است از قول دانیال پیغمبر ص دلائل
میکنند که زهره خالص برآمده است و زهره نوازنده
نکات لافلاکت و از روز جمعه تا سر روز دیگر فرم
شور و از این روز بیدماغیه ها را بخوابانند و سر
و از شخص سفید روئی نرم اندام کام یابی و انقباض
دلیل بود بر تن درستی و این چون از خوف و سرفراز
یافتن از بزرگان و اهل طرب و شمع شدن در راه
خیر که ابتدا اینی و بتصرف درآمدن و سر یا مای
یا نوشته یا کاغذ که بسبب یکی از اینها خوشنود شود
و یکی از جانب شخص در از قدر احترام که آن بشما
حسب می کند اما بدل دشمن باشد و در مخفی مکر و صیقل

میکنند و میخواهد که شما را از نظر بیندازد البته با احتیاط
باشی که در پی آنست که نقصانی بنی برساند و گویا
تخفیر دیگر هست که باراده هر ستر مرغی بنما بزند و شما را
به میان آیه نصیحت او بگویند که از جای خرف و خوف
بنما برسد و در این وقت هر کجا بعزم میمانی وارد
شوی احتیاط کن بپاک خود را از آتش و در این نزدیکیها
قوة کبیر بنما خواهد رسید و از جای که خبر نداشته باشی
یا از فرزندان یا از هر ستر امیدوار کوی و از جانب خدیجه
یا سکینه نامی شود کوی و خداوند این طالع را ببارد
از جاهای سفید و از تنگین که در و بپور و حدید و از ماهها
ماه ربیع الاخر و از روزهای روزه جمعه و از چهارپایان
گوسفند و چرخ ماه نو بیند بر نقره نظر کند و چرخ نذر نبرد
و در برابر او بنشیند تا کارش بر آید کوی و قرآن
و یس و سالیکی و شش سالیکی و پانزده سالیکی بخواند
از اینها بگذرد و عرش بنفشه سبز و خداوند این
مال باید که همیشه دعای عظیم ایشان با خود نگه دارد تا از

بلا با این کلمات و این دعا و این علم بالصواب
چهاردهم نفی نفس

نفس الخذ چه در طالع در آید ز اندوه غم و نذر فرا یزد
بر آید مدعا یکسر از این عالم بر در تو در شکر کشاید
باید سر فراز از بزرگان همیشه عشرت و دولت نماید
اینچ موافق این رمل است از قول دانیال بن عیسی ^۳ دلالت
میکنند بر صحت و سلامت برون شما و از بزرگان ^۴ نکو
دیدن و شروع کون با مورخ و از جانب برادران
و خواهران و خویشان خوشنود دیدن و اینچ لوگو کبریت
مدید است در طیش بوی در این وقتها بدست شما
میآید و لیکن میباید که شما سر بکنید تا کار بجا آید
و بواسطه مرد صالح امیدت بر آید و از جانب شخص
بر مو وزن بکنه بالایا فرح و نذر برین و بجهت
چند نوشته کار تو بالا گیرد و از جانب شخص ضایع روز
که در مکان شماست و آید شده میکنند ایسر مباحثی
که بیدار چیز از شما ^۵ بعضی تلف برساند یا

یا آنکه سیانه عشت و ستر و نزع افکنند دیگر میخاید که
نما بعد از این در مکان دیگر رجوع شود و در آن
مکان هر نفر بشما امداد نمایند و شاید هم مایه تصرف
نما در آنکه باعث افزونی قرابت شما بود و مستقبل
احوال شما در نهایت خوبی میگردد و قرآن و در سوره
سایح و ده سائیکه بود و چیز از اینها بگذرد و در پنج
سال برسد و خداوند این طالع میباید که در نمازها
کامل نمکند و امور فری بکنند و هر کس میسر کوه باشد توبه
کند تا کارهای بسته او گشوده گردد و از لباسهای سبز
و عنایه و از نیکینها عشق بر او مبارک است و از ماهها
ماه رجب و از روزهای روز جمعه و خداوند این طالع او
از چشم زخم زنان بیم بود میباید که همیشه دعای با
خود دارد تا از جمیع بدیها رنج باشد و الله اعلم بالصواب
من پانزدهم اجتماع منج
اجتماع آمده است در نالت بعد از این نیک کوه و احوال
میخاید که در جهان با شری از بد خلق در امان باشد

کام دلریا بی از افلاک یک پیش آورد عاویز پاک
هست بخت یا ورت کور خرم شد خاطر کور و
انچه موافق این رمل است از قول دانیس بن عفر ۳۲ رلات میکند
که اجتماع بخت نماید برآمده است و تعلق دارد ببطارد و عطار
نویسنده ملک الافلاکست و بر جیش جوهر است و در ششم از دایره
مکس دارد و پانزدهم هم عدد دارد و در هوازدهم
طرح و در هفتم شرف دلیل بود بر کثرت خرم و خوشحالی
در کار که ابتدا مریانی و بهر طرف در آمدن و ستر یا مایه
یا نوشته که بسبب یکی از اینها خوشخویش و از جانب
اهل قلم و بزرگان شفقت دیدن و صاحب این طالع
بر بار و یا بر ساق او نشانی بود آن نشانی که هست بود
و از جانب اسمعیل یا جعفر نام احصای کنز که در زبان
هست نه است و بدل دشمنی اما از محمد و رحیم و مریم نام
بسیار خوشی میشود و مینماید که در بعضی اوقات تفکر
و غلبه است اما بسبب غلبه همیشه تفکر است بهر چه
و اندیشه بر فو ۵۵ مده که اینجاست مدعیان بجهت با سحر

افرام اینان شوخت میبینم که بسبب نوشته جاتی
و شوق و خرم شود و شاید که از حیوانات کوچک چیزی
بصرف نماید و از جانب بزرگی سرافراز شود
و ظن غالب است که اندک ناخوشی در مزاج نماید
و لیکن الحمد لله بخیر بگذرد و بعد از این هیچ غم و غصه
در طاعت غرض نیست و چند خزیارت است و امر رفت
و نفع بسیار خواهد دید و قرآن شما در چهار سالگی و
شش نوزده سالگی و بیست و یک سالگی و چهل و پنج از این بگذرد
عمر او بنویشتن میرسد و از جامهای الوان زرد و
سرخ و از خاتمهای قوت و چرخ ماه نو بیند بر روی
صوف نگاه کند و چرخ در مجلس داخل شود و بقیه
بیش و از روزگار روز و شب و از ماهها ماه و کج
و خداوند این طالع مینماید که دعای او دجانه همراه
فوق نگاه بدارد تا از بلا محفوظ باشد و الله اعلم بالصواب
بخش شش نوزدهم طریقه

مراقبت بجز بطاع همیشه نشد حصول مطلب آجبعین شد
انچه موافق این رسل است از قول دانیال علیه السلام دلالت میکند
که حاسد بر دار بر اما در پیش تو سیاید با مهر و نعت و
گویا میبینم که با اتفاق افتادن نقل و حرکت متردد
و کار در پیش خویش گرفت و چنان بینماید که حاجتی
به شخص داشته باشد یا شتران بخویش و با سالی برآید و چینی
بینماید که حرکت بشمار دهد و در آن حرکت سرشته کار
نمایند که در از جانب غایب خبر بشمار برسد و بینماید که بکام
بزرگی نماید و شروع شود و در آن مکان با چهار نفر دیگر
اتحاد میسر کند و بعد از آن کار شما بر است بدرجه اعلی
برسد و کمره از کار بسته است بکشاید حرمت و سعادت تو
دهد و آن مطلب که در دل دارد حاصل شود و قرآن شما
در سه سائیک و نه سائیک بود و چنان از اینها بگذرد عمر
بهشت رسد و خداوند این طاع از چیزهای شکر از زمین
روید با طاع باشد و از خرید و فروش بار و زرع باشد

و باید که صاحب این طالع به تعویذ نباشد و از فائده آن
و از روز یکم روز سه شنبه و چنانچه نویند بر روی زمین
نظر کنند تا بر روی مبارک باشد و الله اعلم بالصواب

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمین والصلوة والسلام علی افضل
المرسلین محمد و آله و عترته الطیبین الطاهرین
اما بعد بدانکه حضرت صاحب حکیم و خالق علیم جلت عظمت
خیر و شر و نفع و ضرر بندگان با هیچ بدان بود بعلم و حکمت
و مقتضای صلیت سوط و مربوط و او ایستاد و احدی را در
امعان و اعمال خود بر خیر و شر و نفع و ضرر مطیع و آگاه
نگردانید و طریق دفع مضار و جلب منافع بود بر هر یک
مخفی و مستور داشت تا آنکه همات و مطالب را تسلیم
نداشت و کل بر جنایات و عتبت بهر شان نمایند
و در دفع مضار و جلب منافع و تسل از او جویند

از این جهت گفت عزت و علا امری است شایسته و انتخابه
از عقل و از کما در کلام حمید مجید خود که و شایسته و شایسته
در جمیع امور فرموده و طریق استخوان و تفال است
منقول از انچه اظهار و فضل این عصر در دست و رسایل
بسیار مرسوم و مرسوم و همچنین اطلاع یافتن بر طوایف
مطالب و تارب از غیر و شر و نفع و ضرر اغلاق و اشکال
دانشه و بعد از مراتب علوم نصیر دانشه اند از آنها بی بهره
بماند لهذا بخاطر فاطمه عقیق معترف به فقیر محمد سلیم
آنکه رسیده که طایفه تفایه استخراج نماید که برعه برادران
دیگر ایشان شود و اطلاع یافتن بر حریت و شریعت
مطالب و مقاصد خود که باعث اطمینان فواید و تسکین
تویشی دل خود و طریقه تفال اینک با طهارت باشد
و از روی صدق و اخلاص عام کوره حمید و یکره
و کوره و حمید ۴ مرتبه بخواند و سه مرتبه صلوات

بر محمد و آل او ۳۳ و اله بفرستد و ملاحظه نمایند که مطلب

او در کدام یک از جدول است بعد از آن از ردیف

صدق و اخلاص نیت نموده و انگشت بریک از فاهمه

آن گذاشته از آن حرف که انگشت گذاشته است ابتدا

و چهار چهار بشمارد و حرف چهارم را در کاغذ علیحد

نویسد تا تمام شود بعد از آن از اول صفحه بشمارد

و همان طریق تا آخر حرف که انگشت گذاشته است

و حرف اول صفحه بود در بالای آن حرف

خط اول بنویسد آنچه بیرون آید عمل نماید

و یک مدعا ۱۰ مرتبه و سه مرتبه تقدیر نماید

که موجب سخریه و استهزاء است و عدم

و ثواب و اعتقاد بر مصلحت و تقدیر حضرت

این دو تعالی است باید رفتار بقضای الهی بود

با آنچه مطلب الهی اقتضا نماید از ردیف صدق عمل نماید

واین جلد ولها این است

مقصود برسیایب یا نه

ز م م ح و ی ق ص

د ا ص و ب د و ل

م ت د م ق ح د ق

ص ا خ ص و ص ا و

د ل ص د خ ش ل ب

و و ن ط د د م و

ب ب ی ل ر س ش ک

س ع و ش ی ی د د

بایں منصب میرسد یا نه

ز م ب ا و ن ا ک

د ص ی ز ب ب ن ب

م ت م م ن ب ن ن

ص ی ص ی ص ب س ب ب

ب ع ت ر و ی و س

س ن ن ی ع م م ن

ی ی ی م ر ش ز ا

س و س ن ی د ی د

در این معانی و ضمه منفعت یارانه

د د ت ن ر ر د ف

ی ی ی ک ع ن ن ا د

م م ی ا ع ع ن ر

ا ا م د و و ع د

ض ض ا ی ه ه و ر

ن ن ض ض ن ف ر ه ف

ع ط ب د ب ب ه و ش

و و ت و د د ر د

ایں خبر کی فتنہ خوب است

ا ب ا ب ی ی د ض

ن ق ا ا خ ی ج ه

ب ن ی ی ر ر ا ق ص

و ی ب ذ ا ن ا ق

ق خ ش د ع ب د ر

و ر ا ا ص ک ی ص

د د ن ل ق ب خ ک

س س ب ذ ت ت ر ب

ایند عوی صلیح انجامدانه

ب خ ت ا ر ص ر ح

خ م ک و ص ا ا ب

م و ی م خ ب ن ص

و ر د ا د ا ع ل

ع و و ح ا ع ی ه

ل ا ب ا ب ل ه ن

ب ب ث ح ش ب ر ا

و ش س م د و ت د

تعبیر این خواب خوب است یا نه

ت ت ا ا ع ع ی ی

ب ب ن ن ی ی ی خ خ

ر و ا و ه ا ب ا

م ی ت ب ا ن ع ش

ن خ ب ی ی س ا ی ط

ت ب ر ا ک ع ن ن

د ک د ی ی ی س ا ب

د س ر و ه ت د د

این دعویٰ بر خصم غلبه یانه

ب ا ب س ن ی س ع

و ن ع ی د ک ی ک

ی ا ب ن ت ر س د

م ا ی ف ش ن ا ا

ی ا ر ی ت و ت د

ک ن م ه ا م ا ن

د ی م د د ا ک ا

ه ی ن ر د د د د

انرا سفری بیاید یانه

ز ا ب ا و ز ط ز

د ا و ا ب ی ل ی

ی ا ن ا ن ا س ن س

ی ف ج ف د ا ا ✓

ا د م ا ز ی د ح

ا ا ا ی ب ی ا ن

ن ی ن س س ا س ا

ف ی ف ی ا د د ✓

ایرسلطان لیست کند یا نه

اع س ا ی ا ل ر

ن د ط ر س ل ا س

ل ن ن ل ط ب ا ط

ا و خ ا ن د ر ن

ع ا ع ع د ی د ا

ا ن ا د ل س ل ل

ت ل ت ن ک ط ک ش

ن ا ن و د ن د

این نیز و کج واقع شود نه

ت م م ت ز ف ن ز

و ا ا و ی ک ک ی

ج ح ح ج ب ب ه ب

ش ب ص ف و ا و ر

د س ز ا ب ا ت ق

ر ن ن ا ش ی ب ن

د ب ز ج ا ش ی ا

و و ر م ی د د د

در این تیز و بیخ خیز باشد یا نه

ا ا ت ب ی ی ی ر د

ن ن ک ن ز ز ا ی

ن ن ی س ب ر ن ت

ا ا ز ا م م ن ی

ی ی ی ب ن م م ه ن

ن ن ت ن ت ت ر خ

ب ن ب ا ا ب ا س

ش و ش ت د د د ن

در این سفر خیریت باشد یا نه

ا ب ت ح ی ی د و

ن م ک ک س ت ا ت

ف ف ی ب ر ع ن ه

ب ت س ت ا ب ف ر

م و ر ا ن د ب ز

ف ا ه س ع ی ا ت ک

ت ن ر و ب س ب ن

و ف و س د ر د ت

این سفر کرده میشود یا نه

ا ب ا ا ی ا ر ر

ن ی ا ا س ن د د

ف س ه ه ر ف س ا

ص ر ف ی و ا ر ن

ر ل ک س ت ب ن ف

ن ت د ر ب ه و ش

ز ب ن ن ی ر ر ب

ر و و و د د د

دوستی کے لئے شخص کو بہت

ا د ا ا ی و ی ز

ن س ن ی د ت د ن

و ی و د س ا س و

ت ی ت س ی ن ی ت

ک ش ز ی م ر خ ب ض

د ص ا ر ن ن ن ر

ش ش ی ن ا ا ب ب

ی ی و و د د د د

ایش شخص تحصیل علم عالم کرد دیانه

د س ا س ر ا ک ع

ه ع ر ی م ی س ا

ه د ع و ع ر ی ب

ل ت ک ی و ح ن ف

ا ل ا ا م ن ض ی

م ص د د ک ی ف ه

ل ب ل ب ش ا ش ا

ر ش و ش د ر ر د

خردن این مطاع نفع دارد ریانه

ا ب ا خ ی ی ی ر

ن ن ن ی م ف م د

ت ع ت ن ا ب ا ا

ع ا ع ی ب ش ن ن

ا د ق م ن ا ص ت

ف ی ا ا ع ن ن ع

ب م د ب ا ت ا ه

ش ا ر ت د ع د ر

خرید این ملک خوبست یا نه

ا ا ا ن ن ن ن ف

ی ی ی ع ن ن ن ی

م م م ح ل ل ل م

ک ک ک ص ن ن ن ض ل

ف ف ر ش ع ع ر و

ه ی م د ا ن ی ب

ب ب ب م ی ی ی ش

ن ن ن ق د د د ت

از این حبس خلاصیابد یانه

ز ز ب ب و ح س ی

د ب ی ر ا س ا ا

ر خ ر س ح ل ی ط

ب ا ب ه س ص م خ

خ ی ا ل ل ن ن ا

ا م د ص ص ی د ی

ی ی ر ن ا ا ح ب

ب ب ب و د د س د

از این مکان حرکت کرد و بخت پناه

ا ا ا ک ی ی ک ا

ن ن ر م ن م ض ق

ق ک ر د ل ا و و

و ن ر ر ح ح ش س

ر ر و ت ک ک د ن

ت ت ن ق خ ب ق ل

و ب ل ن ب د ک ک

س س ن ن ت ت د د

این کلمه شده است آید یا نه

ک ا ب ا م ی ا ک

ش ن س ر د ک ا س

ه م ن ع ز ش ی ی

و د ب ک د ه د ن

ب ب س ی د ی ت ب

س د ت ی ت ا ن د

ت ن ی ا ا ش ا ش

ی و ی و د د د د

در این سال کریم باشد یا نه

د ک ک د ر ر ر د

ی ا ا ی ن ن ن ن

س ی ی ا ا ب ش ا

ل ا و ل ا ش د خ

ر د د و ز د ر ب

ا ر ا م ن ی خ ی

ی ا ن ر ک ب س س د

و ا ا ر د ل ل د

از این شدت خلاصی باید یانه

ا ا ر ه ز ی ف ر

ی ن ع ش ن ش ن د

ش د ش ت د ت و ی

ت و ز ن ر ی ا ه

ا ر ی ا ح ر ن ی

ت ف س ت می ع خ ی

ا ب ت ذ ب ش ی ا

ن د ه د د ر ا د

درین کت منفعت یابد یانه

ا د ا م ز ر ی ش

ی ی ن غ ن ن ش و

ش ش ر ل ر د ا ک

ا ا ک ا ک ک ت ر

ت ت ز ب ن ن ی و

ف ف ا د ع ع ن ن

ب ن ز ب ی ب ا ه

ن و ر ت ر د د ر

در تجارت منفعت ابدی

ا د د ت ز ر ر ج

ت ا ی ا ج ی ن ر

ا ن ت ت ر ن ج ک

ت ج ا ر م ا ر د

ن ر ت ن ف ت س ب

ع ض و ه ت ر د ت

ی ر ن ر ا ب ی ب

ب و س و د د ت د

اینها را صحت یابد یا نه

ا ا ب ا ی ی ی ی ز

ن ن م م ا م م ا ی

ر ر ر ن ی ی ی ی م

ض ض ض ش ر ز ی ب ض

و ر د د ص د ص ر ح

ص ح ا ت خ ت ز ن

ت ی ی ی ی ا ک ا

ا ب ش ب ب د د د

حنك نصرت يابد يندر
دنراين

د ف ب ص ر ر ت ع ل

ي ح د ح ن ا ب ا ش

ج ا ز و ن ح ش د

ك ش ك ا ن م س خ

ص ن ت ر ر س ف ش

ت ت ت ا ب ح ح ح ي

ا ز ب ن ت ر ا ج

س ب ش ن ت ه د ك

مکان سکنا کر خوب است
در این

ا د ب ا ح ر و ن

و ی د ا ا ن م ی

ل ب ع ن ت ل ا ب

و د ش ل د ح ت د

د ا ب ح ت ل ق ر

ر ت د ک ق ب ر ت

ی د ک ب ب ب ف ه

و و ا ت د د ف ر

اخک معز و امیشو یانه

ا د م ح ز ر ع ک

ح ی ز و ک ن و م

و س ل ا ت م ل ش ش

ت ل و ب م م د ط

ع ع د و ز ز ر ل

و و ا ا ل ل خ ن

ک ن ر ج ر ش س ا

د و ا م د د ل د

جاه و عزت مییابد یا نه

ع ج ع س ن ا ن ر ع

ت ه ت ی و و و د

ج د ج بر ا و ا ج

ه ل ه ا ت ت ب ه

ا ا د س ف خ س و

ز ر ت د و ب خ ن

ن ی د د ش ا ا ا

و ب س ر د ی ت د

این کار از این شخص میاید یا

ک م ب ک ا ی ا ا

د ش م ر ک و ی ک

ن م م م و و ن ا

ب ک ت م ا ا ا ا

م ه م م ی ل ا ی

م ک ک ش ن ا ا و

ت ر ه م ب ب ل ب

ر ر س و د د ف د

ا ب ج د ه و ز ح
 ط ی ک ل م ن س ی ع
 ف ص و ی ر ش ث
 ث خ ز ص ظ ع لا
 در احکام بیمار بحساب ابجد

اول نام بیمار و مادر او را بوسی ابجد در آورده و دوازده

دوازده طرح کند هر چند باقی ماند بگرد یک بماند حل و بماند

نورسته بماند چونو بهمچنین تا آخر دوازده برج بهین نوع است

حل صاحب این طالع را از بر ری یا جاح یا بر سر لاله

یا ب نهر و زیر درخت بیوه دار آفت رسیده علامتش

آنکه آشفته شود و حرف کس نوشته شود در خواب بیوفه گوید

وزنک ادرخ شود فریاد کند در دسر و قویج و حرارت دروی
پدید آید و اگر لکوک باشد زبان بد چشم زخم رسیده باید که
این دعا همیشه از خود هر زمانه بسم الله الرحمن الرحیم
اللهم احفظ صاحب الکتاب من کل آفة ومن
کل عین لامة ومن شیطان هامة ومن الجن
والجنّة وغول وغولت و ساحر و ساحرة
و کاهن و کاهنة اعود بکلمات الله التامّات
مات کلماتها من اسماء الحسنی و شر التامّات
و العامه بحق انه من سلیمان و انه بسم الله
الرحمن الرحیم فسیکفیکهم الله و هو السميع العليم
و آیه شفاء و ذی شفا بنویسد قدر بخورد و بر سر روی خود بمالد
طالع ثور دلیل کند بر اینکه جای ساز کار رفته و از
زبان بد مفرّت باور رسیده و از پریان انور کشته علامت
آنکه فریاد کند در دسر و در چشم پدید آید لب و دلمان او

خشت خود و صفرا غلب شود صدق و هر و این دعا را بخواند تا شفا یابد
بسم الله الرحمن الرحيم اعوذ بكلمات الله التامات
من اسماء الحسنی ومن شر السامة والهامة ومن
كل عين لامة ومن شر الشيطان الرجيم ومن شر
حاسد اذا حسد وایة الكریر وند علی وایة شفاء
نوشته با کلاب بشوید بخورد و این طسم را در غاید در زیر دامن چهار

اب ل ی ک ش داد فرع و ن ن م رود

طالع جوزا صاحب این طالع پیرایست مقام او در قبرستان است
و کن رایتها روز و شب در اینجا که رکعت و رکعت رسیده اند اسم
ویر در دکنه و دکان و رتخ است صفرا دارد و چنر در غاب رود
چیزهای قریب و عجیب بمنه این دعا بخواند با سوزن فولاد همراه
نکاه بدارد تا بلا از او دفع شود ان شاء الله تعالی بسم الله الرحمن الرحيم
ان ربکم الله الذی خلق السموات والارض فی ستة
ایام ثم استوی علی العرش یغشی اللیل النھار

يطلبه حيثما والشمس والقمر والنجوم مسخرات
بأمره الإله الخلق والامر تبارك الله رب العالمين
وآية شريفة شفا دعوى بنويد وبنويد بخورد شفا بايداش
سرطان دليل كنه كه روز شنبه در غرابها و قبرستانها و
مكان چهار پاين گذر كند و بر يافت رسیده دليل كنه تمام
استخوانها را و در دهن اين دعوى بنويد با فو دارد شفا بايد
بسم الله الرحمن الرحيم بسم الله الشافي بسم الله الكافي
بسم الله المعالي بسم الله الغني لا يضر مع اسمه شيء
في الارض ولا في السماء وهو السميع العليم
و ننزل من القرآن ما هو شفاء ورحمة للمؤمنين
و اين طهر هم خود كنند ش دادن م را و د فرعون
اسد دليل كنه انوار باد رسیده علامتش انكه شفقت
سخن گويد و در خاي به هوش كويد اگر كرك باشد اريك
ترسيمه باشد و به اين دعوى بنويد با فو نگاه دارد

بسم الله الرحمن الرحيم يا معشر الجن والانس ان
استطعتم ان تنفذون من اقطار السموات والارض
فانفذوا لانفذون الا بسطان الله
من سليمان والله بسم الله الرحمن الرحيم الا تعبدوا علي
واتوني مسلمين ما شاء الله لا حول ولا قوة الا
بالله العلي العظيم وآية شفاؤه بنوبه بافوه دارد شفا يا به
سنبله دليل كنند كه بر سر راه او كنار آنها و خرابها بنام
خدا كه ركعه همه اعضايش در ميكند چنانچه تب شده بظاهر شو
مجد يكه خمر از دماغش بيرون آيد و آب از چشمش فرو ريزد چمن
خاب رود شياطين او را چنگ زنند اين دعا بافوه دارد
بسم الله الرحمن الرحيم قل ادعوا الله او دعوا الى حن ايا
ما تدعوا و لا الاسماء الحسنه و لا تجيب بصلواتك
و لا تخافت بها و اتبع بين ذلك و قل الحمد لله
الذي لم يتخذ صاحبه و لا ولدا و لم يكن له

شريك في الملك وامر يمين له ولي من الفل وكبره

تكبيراً واين طهر بنويه دكندن م رو در ف ر ع ن
ش داد **ميران** دليل كنه كه در خواها و كن رانها

صاحب اين طالع بيه نام خدا كذا ر كه در روز سه شنبه و او

تعب رسیده و نشان آفت او است كه سر و چشم او درد ميكنه

و پشت و كمر او درد ميگيرد و كوش كج شود لرزه بر اندامش

افته حرارت عارض شود مزاجش غليظ شود كه فاب ندارد اين

دعا را نوشته با خود دارد تا از بلا محفوظ باشد ان شاء الله

بسم الله الرحمن الرحيم اللهم احفظ صاحب هذا الكتاب

بحق انتم من سليمان وانه بسم الله الرحمن الرحيم

الا تعلقوا على واتوني مسلمين آية الكرسي واية شفاء بنويه

با خود دارد **عقرب** بدانكه علت و در روز شنبه بعد است

در كن ر آب يا در مكان چهار پا يا ن اين علت يافته است كه پشت

و ميان او درد ميكنند و رنج او از سردی وارده شده است

این دعا هر طشت بنویسد بنویسد بخورد شفایابد ان شاء الله
بسم الله الرحمن الرحيم یا غفور یا ودود یا ذو العرش
المجید یا فعال لما یرید یا نور السموات والارض
یا ذو الجلال والاکرام یا غفور یا لا اله الا انت
تمهروا سی سهرش علاهلا یا صم بکم عی فهم لا
یرجعون برحمه یا رحمن **قوس**
دلیل کنند که در زیر درختان مفت باور سیده که دلمان در خشک نمیشود
و خایب نزار و دعای نظر سینه با این دعا با نفوذ دارد شفا یابد
بسم الله الرحمن الرحیم ان ربکم الله الذی خلق السموات و
الارض فی ستة ايام ثم استوی علی العرش لیغشی
اللیل النّهار یطلبه حبثا و الشمس و القمر و النجوم
مستخرات بامرہ الا له الخلق و الامر تبارک الله ربّ
العالمین بحی اھیا شراھیا یا احد یا صمد یا فرد

الابالله العلي العظيم وقل الحمد لله الذي لم يتخذ
ولداً ولم يكن له ولي من الدن والكره تكبيراً
برحمته يا ارحم الراحمين يا محموت يا طوطيا يا حميد
يا مجيد يا غفور يا ودود يا حنان يا منان
يا فعال لما يريد يا نور السموات والارض يا معني
احفظ هذه الكتاب برحمته يا ارحم الراحمين

و بعد از آنکه در سجده

دلیل کند که صاحب این طالع وقت مغرب در قبرستان کهسته یا در هر
چهارراه یا در زیر درخت بی نام خدا تسبیح کند کرده و اولاً از شیطانی
آنجا رسیده بحدیکه تسبیح میکند و شیت و کراود در دیکه دگاه گاه
لرزه براندازد میافند این دعا را بنویسد با خود دارد در رفع شیوه

بسم الله الرحمن الرحيم اللهم يا ذا العرش الكريم والملك
القديم والعطاء العليم والصراط المستقيم بسم الله
الشك في بسم الله الكافي بسم الله لمعاني بسم الله لا
يضرب مع اسمه شيء في الارض ولا في السماء

وهو السميع العليم برحمتك يا ارحم الراحمين يا عزيز
يا غفور يا هو يا من هو يا لا اله الا هو سبحانه
اني كنت من الظالمين بحق الهيا شرهيا برحمتك يا
ارحم الراحمين بسم الله الرحمن الرحيم يا معشر الجن و
الانس ان استطعتم ان تنفذوا من اقطار
السموات والارض فانفذوا لا تنفذون
الا بسلطان وانت خير الراحمين ^{الله} محمد ^{صلى الله عليه وسلم}
برحمتك يا ارحم الراحمين العمل الساعة الواجبه

حوت دليل كنهه كه صاحب بن طالع يوم پنجشنبه در قبرستان
و مكان چهارپايان بيه نام خداي تعالى كذا ركعت و ضرر بر او
رسیده كه از درد هفت اندام سينه لدا از حرارت و صفرا
و از خاب به جهد سينه و خلق او بدر آيد اين حرز را با فو نكاه
دارد و چيز يقصد بكنند تا شفيا بدانشاء الله تعالى
بسم الله الرحمن الرحيم لا اله الا الله الملك الحق
المبين لا اله الا الله هو العلي العظيم ماشاء الله

روز شنبه بیمار شود رخت او از در دشم بود و چنان رفت
بگذرد شفا یابد **جوزا** هر که بر طالع جوزا باشد روز شنبه
بیمار شود و او را درد معده بسیار باشد و چنان از همت روز
بگذرد و صحت یابد **سرطان** هر که بر طالع سرطان باشد روز
عم شنبه بسیار شود و از در دشم و در دریم بود تا چهارده روز
نگذرد بعد از آن شفا یابد **اسد** هر که بر طالع اسد باشد
روز پنجشنبه بیمار شود و بیم مرکب بود تا چهارده روز بگذرد
بعد از آن شفا یابد **سنبله** هر که بر طالع سنبله باشد
روز جمعه بیمار شده باشد از دیو و پری رخت رسیده باشد چنان
از شش بگذرد شفا یابد **میزان** هر که بر طالع میزان
بود روز شنبه بیمار شده باشد تا ده روز بگذرد بعد از آن شفا یابد
عقرب هر که بر طالع عقرب بود روز شنبه بیمار شود و بیم
او تا ده روز بود چنان از ده بگذرد شفا یابد **قوس**
هر که بر طالع قوس باشد روز سه شنبه بیمار شود و رخت

بیم جو چمن از این بگذرد ثفا یابد **ج دی**

هر که بر طالع جدی باشد روز چهارشنبه بیمار شود تا چهارده روز

بکشد و چمن از این بگذرد ثفا یابد **د لو**

هر که بر طالع دلو باشد روز پنجشنبه بیمار شود تا چهارده روز بکشد

بعد از آن ثفا یابد **حوت** هر که بر طالع حوت باشد روز

جمعه بیمار شود تا شش روز بکشد چمن از شش روز بگذرد ثفا یابد

شرح قدح مغربی بخور کواکب

روایت است از حضرت امیر المؤمنین^ع و آنحضرت از رسول خدا^ص

که فرمود از لفظ کوه بار سید ابرار شنیدم که فرمودند در شب معراج

در آن مقام که اول سدره المنتهی میگویند رسیدم دیدم قدحی

معلق آویخته از نور پر رسیدم از جبرئیل^ع که این چه چیز است

که بزرگتر و عظیم تر از آن چیزی ندیده ام گفت یا رسول الله این

هدیه است که حق سبحانه و تعالی از برای تو و امتان تو آفریده است

که بهیچ پیغمبر نفرستاده است و این دعاها هزار خاصیت

میباشد و این دعاها با اهل انبیا موزید و دیگران که

یا محمد هر که این دعا را با اعتقاد درست بخواند هر مطلبی که از خدا ترسم
طلب نماید بیشک برآورده شود و خاصیت دیگر آنست که این
دعا را هر که مداومت نماید هرگز محتاج نشود و دینزد خدای تعالی
و جمیع خلائق عزیز و کرام را که خود و خاصیت دیگر آنکه کار دنیا
او بسته شده باشد این دعا را سه بار بعد از نماز صبح بخواند
و بر کلاب بدست و دست روی خفیه او بشوید البته که کار بسته او
کنده شود و محبوب القلوب شود و خاصیت دیگر آنست یا محمد
هر که او دشمن باشد و خواهد که دست و مهری که او اند این دعا را
شب در وقت خوابیدن که جمیع خلائق در خواب باشند مگر تبه
بخواند بر عود خام و در آتش اندازد به نیت اند دشمن البته
که آن دشمن روز عقیقه بیاید و دست و روی آنکس را بوسد
باذن خدا ترسم و اگر دشمن او از بزرگان باشند البته که
او را بطلبند و نوازش بسیار کنند و در نزد خویشانشان و
خاصیت دیگر آنکه یا محمد هر که این دعا را در بالای سر بیمار
سه نوبت بخواند بیمار صحت یابد باذن الله تعالی و خاصیت
دیگر آنست که یا محمد هر که این دعا را بر پاره نبات بخند

بخواند و بخورد هر که خواهد بداند شخص هر کس از درجی رست
و خاصیت دیگر آنکه یا محمد هر کس این دعا را از جهت دولت
و منصب که از پادشاه خواهد ست چهل روز هر روز پنج مرتبه
بخواند و اما وقت خواندن آن آنست یک مرتبه بعد از نماز صبح
و یک مرتبه بعد از نماز ظهر و یک مرتبه بعد از نماز عصر و یک مرتبه بعد
از نماز شام و یک مرتبه بعد از نماز خفتن بخواند و اما در وقت
خواندن باید بخورد بوفلند مثل عود و عنبر و اما در روز آخر
در این پنج وقت هر وقت یک شفق کند رو نیم شفق غیر اشهب
باید بسوزاند و سه روز آخر را روزه بدارد و حیوانی ابدان خورد
و هر روز یک مرتبه غسل کند و جامه پاک بپوشد و روز آخر در خانه
خلوت بنشیند و با کسر سخن نگوید و در همان روز تصدق بدهد که
بیشک مرادش حاصل شود و بزرگان دین بسیار تجربه گفته اند
و خاصیت دیگر آنکه یا محمد هر که این دعا را هر روز یکبار بخواند
ثواب تو که محمد خدای تعالی با او کرامت کند و ثواب موسی و
عیسی و ثواب ابراهیم خلیل الله و ثواب چهار فرشته دیگر اول

من که جبرائیل و م میکائیل سیم اسرافیل چهارم ثواب عزرائیل
خدا را تعجب یا و کرامت کند حضرت رسول ص فرمود یا اخا جبرائیل
تغییر حال من نمود از جهت بسیار ثواب این دعا جبرائیل گفت
یا محمد هر که این دعا را بپوشته بخواند روز قیامت صورت او چنان
شب چهارده روشن و درخشنده باشد که شعاع جمال آن بنده جمیع
عرصات روشن گردد و چنان از قبر بر خیزد همه اهل عرصات گویند
آیا کدام پیغمبر باشد ندایم رسد که پیغمبر نیست و این همان بنده است
که همیشه در دنیا دعا بر قدم میخوانده است و از شفاعت تو که
محمد ص نصیب نباشد و گفت جبرائیل یا رسول الله تو از همه پیغمبران
بزرگتر و با عظمتتر و این دعا بر قدم از همه دعا کرامت
از بر این آنکه خداوند از نور قدرت خود آفریده است زهار زنها
که این دعا را بنا اهل دنیا موزین جهت آنکه بر این مطلب
بخوانند بر آورده میشود پشت و خاصیت دیگر آنست که بنده
در عمر خود یکبار بخواند در روز قیامت منکب جبرائیل او را از قبر
بیرون میآورد و بر براق سوار میکنم و در بهشت میرسانم

اول روز قیامت و غیره و نامه اعیان اول بدست ملاست
او میبرد هم و صاحبان و آسان میشود و از صراط آسان بگذرد
و هفتاد کسی از خویشان و اقوام او خدا را تعجب با و بخت و خاصیت
دیگر است که اگر کس تنگ روزی باشد و این دعا را مداومت
نماید روزی او فراخ گردد و درویشی نبیند و خاصیت دیگر
آنکه اگر کس راه و معیشت زیاده بخواند این دعا را هر روز چهل
مرتبه بخواند تا روز چهارم خدا را تعجب اول و القدر را و معیشت
بدید که خودش از دست همت تنگ آید باز آن الله تعالی
و شرح این دعا بسیار است مختصر گویم تا نویسد و خوانده ^{بیکر} کمال

هَذَا دُعَايُ مَدِيحِ مَغْرِبِيِّ بْنِ كُوَارٍ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اللَّهُمَّ إِنِّي تَعَلَّمُ سِرِّي وَعَلَاوِيَّتِي فَأَنْ
قُبَلْ مَعْدِي رِيَّةً وَتَعَلَّمُ حَاجَتِي فَأَعْطِنِي
سُؤَالَي وَتَعَلَّمُ مَا فِي نَفْسِي فَأَغْفِرْ لِي

وَذُنُوبِي فَاِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا
أَنْتَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي
أَسْأَلُكَ بِأَنَّ لَكَ الْحَمْدُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
الْحَيُّ الْمَنَّانُ بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
رُضِيَ يَا ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ يَا صَمِيْعُ
يَا قَوُّمُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ
عَرْشِكَ الْعَظِيمِ اغْنِنَا يَا رَبُّ وَأَسْأَلُكَ
بِحَقِّ طُورِ سَيْنَا اغْنِنَا يَا رَبُّ وَ
أَسْأَلُكَ بِحَقِّ آدَمَ وَحَوَّاءَ اغْنِنَا يَا
رَبُّ وَأَسْأَلُكَ بِحَقِّ لِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ
الْعَلِيِّ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
الْمُرَدِّ لِلْكِتَابِ اغْنِنَا يَا رَبُّ وَأَسْأَلُكَ
بِحَقِّ شَهِدِ اللَّهِ اغْنِنَا يَا رَبُّ وَأَسْأَلُكَ

بِحَسْبِ الْمَلِكِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ
أَعِزَّنَا يَا رَبِّ وَاسْأَلْكَ بِحَقِّ شَهِيدِ الْمَلَائِكَةِ
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ أَعِزَّنَا يَا رَبِّ وَاسْأَلْكَ بِحَقِّ
قُلُوبِ الْمَلِكِ أَعِزَّنَا يَا رَبِّ وَاسْأَلْكَ
بِحَقِّ يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا أَعِزَّنَا يَا رَبِّ وَ
اسْأَلْكَ بِحَقِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا وَأَوْفُوا
بِالْعُقُودِ أَعِزَّنَا يَا رَبِّ وَاسْأَلْكَ بِحَقِّ
الْحَمْدِ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
أَعِزَّنَا يَا رَبِّ وَاسْأَلْكَ بِحَقِّ الْمَصْرِ
عَلَيْكَ أَعِزَّنَا يَا رَبِّ وَاسْأَلْكَ بِحَقِّ سُلُوكِ
أَعِزَّنَا يَا رَبِّ وَاسْأَلْكَ بِحَقِّ بَرَائَةِ
مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ يَا رَبِّ وَاسْأَلْكَ

يَحْيَ الْمَرَلِكُ آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكْمُ اغْنِنَا
يَا رَبِّ وَاسْئَلُكَ بِحَقِّ الرَّاكِتَابِ وَانْزِلْنَاهُ
اغْنِنَا يَا رَبِّ وَاسْئَلُكَ بِحَقِّ آتِي أَمْرِ اللَّهِ
اغْنِنَا يَا رَبِّ وَاسْئَلُكَ بِحَقِّ سُنْحَاتِ
الْفَنَاءِ أَسْرَى بَعْدِهِ لَيْلٍ مِنَ الْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ اغْنِنَا يَا رَبِّ وَاسْئَلُكَ بِحَقِّ الْحَمْدِ
لِلَّهِ الْغَنَاءُ أَنْزَلَ عَلَى عَبْدِهِ الْكِتَابَ اغْنِنَا
يَا رَبِّ وَاسْئَلُكَ بِحَقِّ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
كَهَيْعَصٍ وَاغْنِنَا يَا رَبِّ وَاسْئَلُكَ بِحَقِّ
اقْتِرَبَ النَّاسِ حِسَابُهُمْ اغْنِنَا يَا رَبِّ
وَاسْئَلُكَ بِحَقِّ قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ غْنِنَا
يَا رَبِّ وَاسْئَلُكَ بِحَقِّ تَبَارَكَ الَّذِي

يُنَزِّلُ الْكُفْرُ قَانَ اغْنِنَا يَا رَبِّ وَاسْأَلْكَ
بِحَقِّ الْمَرَحِيبِ النَّاسِ اغْنِنَا يَا رَبِّ
وَاسْأَلْكَ بِحَقِّ الْمَرْغِيبِ الرُّومِ اغْنِنَا
يَا رَبِّ وَاسْأَلْكَ بِحَقِّ الْمَرْتَلِ يَا
الْكِتَابِ اغْنِنَا يَا رَبِّ وَاسْأَلْكَ بِحَقِّ تَنْزِيلِ
الْكِتَابِ اغْنِنَا يَا رَبِّ وَاسْأَلْكَ بِحَقِّ
يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ اتَّقِ اللَّهَ اغْنِنَا يَا رَبِّ وَاسْأَلْكَ
بِحَقِّ الْحَمْدِ لِلَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ
وَمَا فِي الْأَرْضِ اغْنِنَا يَا رَبِّ وَاسْأَلْكَ
بِحَقِّ الْحَمْدِ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
اغْنِنَا يَا رَبِّ وَاسْأَلْكَ بِحَقِّ لَيْسَ وَالْقُرْآنِ
الْحَكِيمِ اغْنِنَا يَا رَبِّ وَاسْأَلْكَ بِحَقِّ

وَالصَّافَاتِ اغْنِنَا يَا رَبُّ وَاسْأَلُكَ بِحَقِّ
ص وَالْقُرْآنِ اغْنِنَا يَا رَبُّ وَاسْأَلُكَ
بِحَقِّ تَنْزِيلِ الْكِتَابِ اغْنِنَا يَا رَبُّ وَ
اسْأَلُكَ بِحَقِّ حَمْدِ تَنْزِيلِ الْكِتَابِ مِنْ اللَّهِ
الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ اغْنِنَا يَا رَبُّ وَاسْأَلُكَ بِحَقِّ
حَمْدِ تَنْزِيلِ الْكِتَابِ مِنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
اغْنِنَا يَا رَبُّ وَاسْأَلُكَ بِحَقِّ حَمْدِ عَسْوِ
اغْنِنَا يَا رَبُّ وَاسْأَلُكَ بِحَقِّ حَمْدِ الْكِتَابِ
الْمُبِينِ اغْنِنَا يَا رَبُّ وَاسْأَلُكَ بِحَقِّ حَمْدِ
وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ اغْنِنَا يَا رَبُّ
وَاسْأَلُكَ بِحَقِّ حَمْدِ تَنْزِيلِ الْكِتَابِ مِنْ اللَّهِ
اغْنِنَا يَا رَبُّ وَاسْأَلُكَ بِحَقِّ حَمْدِ تَنْزِيلِ

الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ اغْنِنَا يَا رَبِّ
وَاسْئَلْكَ بِحَقِّ الَّذِينَ كَفَرُوا اغْنِنَا يَا
رَبِّ وَاسْئَلْكَ بِحَقِّ إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا
اغْنِنَا يَا رَبِّ وَاسْئَلْكَ بِحَقِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
آمَنُوا اغْنِنَا يَا رَبِّ وَاسْئَلْكَ بِحَقِّ قِو
الْقُرْآنِ الْمَجِيدِ اغْنِنَا يَا رَبِّ وَاسْئَلْكَ
بِحَقِّ وَالذَّارِيَاتِ ذُرًّا اغْنِنَا يَا رَبِّ
وَاسْئَلْكَ بِحَقِّ وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ اغْنِنَا
يَا رَبِّ وَاسْئَلْكَ بِحَقِّ اقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ
اغْنِنَا يَا رَبِّ وَاسْئَلْكَ بِحَقِّ إِلَىٰ رَحْمَنٍ عَالِمٍ
الْقُرْآنِ اغْنِنَا يَا رَبِّ وَاسْئَلْكَ بِحَقِّ إِذَا
وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ اغْنِنَا يَا رَبِّ وَاسْئَلْكَ

وَاسْأَلْكَ بِحَقِّ سَبْحِ اللَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَ
الْأَرْضِ أَغْنِنَا يَا رَبُّ وَاسْأَلْكَ بِحَقِّ
مَدِّ سَمْعِ اللَّهِ أَغْنِنَا يَا رَبُّ وَاسْأَلْكَ
بِحَقِّ سَبْحِ اللَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي
الْأَرْضِ أَغْنِنَا يَا رَبُّ وَاسْأَلْكَ بِحَقِّ
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحْذَرُوا أَغْنِنَا
يَا رَبُّ وَاسْأَلْكَ بِحَقِّ سَبْحِ اللَّهِ مَا فِي
السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ أَغْنِنَا يَا رَبُّ وَاسْأَلْكَ بِحَقِّ
يُسَبِّحُ اللَّهَ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
أَغْنِنَا يَا رَبُّ وَاسْأَلْكَ بِحَقِّ إِذَا جَاءَكَ
الْمُنَافِقُونَ أَغْنِنَا يَا رَبُّ وَاسْأَلْكَ بِحَقِّ

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي
الْأَرْضِ لَكَ الْمُلْكُ اغْنِنَا يَا رَبُّ وَ
اسْئَلُكَ بِحَقِّ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَقْتُمُ
النِّسَاءَ اغْنِنَا يَا رَبُّ وَاسْئَلُكَ بِحَقِّ
يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تَحْرُمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ
اغْنِنَا يَا رَبُّ وَاسْئَلُكَ بِحَقِّ تَبَارَكَ
الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ اغْنِنَا يَا رَبُّ وَ
اسْئَلُكَ بِحَقِّ ن وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ
اغْنِنَا يَا رَبُّ وَاسْئَلُكَ بِحَقِّ الْحَاقَّةِ
مَا الْحَاقَّةُ اغْنِنَا يَا رَبُّ وَاسْئَلُكَ
بِحَقِّ سَالٍ سَائِلٍ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ
اغْنِنَا يَا رَبُّ وَاسْئَلُكَ بِحَقِّ

إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا أَغْنِنَا يَا رَبِّ وَاسْئَلُكَ
بِحَقِّ قُلُوبِ أَوْحَى إِلَيَّ أَنْتَ اسْمِعْ أَغْنِنَا
يَا رَبِّ وَاسْئَلُكَ بِحَقِّ يَا إِلَهَ الْمَرْمَلِ
أَغْنِنَا يَا رَبِّ وَاسْئَلُكَ بِحَقِّ يَا إِلَهَ الْمَدِينِ
أَغْنِنَا يَا رَبِّ وَاسْئَلُكَ بِحَقِّ لَا أَقْسِمُ بِيَوْمِ
الْقِيَمَةِ أَغْنِنَا يَا رَبِّ وَاسْئَلُكَ بِحَقِّ هَلْ
أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِنَ الْآخِرِ
أَغْنِنَا يَا رَبِّ وَاسْئَلُكَ بِحَقِّ وَالْمُرْسَلِ
عُرْفًا أَغْنِنَا يَا رَبِّ وَاسْئَلُكَ بِحَقِّ عَمَّ
يَسْأَلُونَ أَغْنِنَا يَا رَبِّ وَاسْئَلُكَ بِحَقِّ
وَالنَّازِعَاتِ غُرْفًا أَغْنِنَا يَا رَبِّ وَاسْئَلُكَ

بِحَقِّ عَبَسَ وَتَوَلَّى اغْنِنَا يَا رَبِّ وَاسْأَلْكَ
بِحَقِّ إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ اغْنِنَا يَا رَبِّ
وَاسْأَلْكَ بِحَقِّ إِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ
اغْنِنَا يَا رَبِّ وَاسْأَلْكَ بِحَقِّ وَبَلْ
لِلطُّفَافِينَ الَّذِينَ اغْنِنَا يَا رَبِّ وَاسْأَلْكَ
بِحَقِّ إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ اغْنِنَا يَا رَبِّ
وَاسْأَلْكَ بِحَقِّ وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ
وَالْيَوْمِ اغْنِنَا يَا رَبِّ وَاسْأَلْكَ بِحَقِّ
السَّمَاءِ وَالطَّارِقِ اغْنِنَا يَا رَبِّ وَاسْأَلْكَ
بِحَقِّ سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى اغْنِنَا
يَا رَبِّ وَاسْأَلْكَ بِحَقِّ هَلْ أُنَبِّئُكَ

أَغْنِنَا يَا رَبِّ وَاسْأَلْكَ بِحَقِّ وَالْفَجْرِ وَ
لَيَالٍ عَشْرٍ أَغْنِنَا يَا رَبِّ وَاسْأَلْكَ بِحَقِّ
لَا أُقْسِمُ بِهَذَا لَبَدٍ أَغْنِنَا يَا رَبِّ وَاسْأَلْكَ
بِحَقِّ وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا أَغْنِنَا يَا رَبِّ
وَاسْأَلْكَ بِحَقِّ وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَى أَغْنِنَا
يَا رَبِّ وَاسْأَلْكَ بِحَقِّ وَالضُّحَى وَاللَّيْلِ
إِذَا سَحَى أَغْنِنَا يَا رَبِّ وَاسْأَلْكَ بِحَقِّ
أَلَمْ تَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ أَغْنِنَا يَا رَبِّ
وَاسْأَلْكَ بِحَقِّ وَالتَّيْنِ وَالزَّيْتُونِ أَغْنِنَا
يَا رَبِّ وَاسْأَلْكَ بِحَقِّ اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ
أَغْنِنَا يَا رَبِّ وَاسْأَلْكَ بِحَقِّ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ
فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ أَغْنِنَا يَا رَبِّ وَاسْأَلْكَ

بِحَقِّ لَمْ يَكُنْ الدِّينَ كَفَرُوا اغْنِنَا يَا رَبُّ
وَاسْئَلْكَ بِحَقِّ إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ
اغْنِنَا يَا رَبُّ وَاسْئَلْكَ بِحَقِّ وَالْعَادِيَاتِ
ضَحَا اغْنِنَا يَا رَبُّ وَاسْئَلْكَ بِحَقِّ الْقَارِعَاتِ
مَا الْقَارِعَةُ اغْنِنَا يَا رَبُّ وَاسْئَلْكَ بِحَقِّ
الْهَيْكُمُ النَّكَاسُ حَتَّى اغْنِنَا يَا رَبُّ وَ
اسْئَلْكَ بِحَقِّ وَالْعَصْرَانِ الْإِنْسَانِ لَفِي
خُسْرٍ اغْنِنَا يَا رَبُّ وَاسْئَلْكَ بِحَقِّ
وَبَلِّ لِكُلِّ لَهْمَزَةٍ لَمْزَةً اغْنِنَا يَا رَبُّ وَ
اسْئَلْكَ بِحَقِّ أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ
اغْنِنَا يَا رَبُّ وَاسْئَلْكَ بِحَقِّ لَا يُلَافٍ
قُرَيْشٍ إِلَّا وَفهم اغْنِنَا يَا رَبُّ وَاسْئَلْكَ

بِحَقِّ ارَايَتِ الذِّكْرِ يَكْتَبُ اغْنِنَا يَا
رَبِّ وَاَسْئَلُكَ بِحَقِّ اِنَّا اعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ
اغْنِنَا يَا رَبِّ وَاَسْئَلُكَ بِحَقِّ قُلُوبِ الْبَهَائِ
الْكَافِرُونَ اغْنِنَا يَا رَبِّ وَاَسْئَلُكَ بِحَقِّ
تَبَّتْ يَدَا ابْنِ لَهَبٍ اغْنِنَا يَا رَبِّ وَاَسْئَلُكَ
بِحَقِّ قُلُوبِ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ اغْنِنَا يَا رَبِّ وَاَسْئَلُكَ
بِحَقِّ قُلُوبِ اَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ غْنِنَا
يَا رَبِّ وَاَسْئَلُكَ بِحَقِّ قُلُوبِ اَعُوذُ بِرَبِّ
النَّاسِ اغْنِنَا يَا رَبِّ وَاَسْئَلُكَ بِحَقِّ
جَمَلَةُ قُلُوبِ مَا كَدَّرَ قُرْآنُ هِتَّ اغْنِنَا يَا رَبِّ
وَاَسْئَلُكَ بِحَقِّ صِفَتِهَا يَا إِلَهِي وَبِحَقِّ مَدَّةِ
بِجَهْلٍ وَهَشْتِ هَزَارٍ وَوَدُونَ كَدَّرَ

قرآن است الهی بحق یازده هزار و چهل
صد و هفتاد و یک که در قرآنست الهی
بحق حرمت سه هزار و سیصد و بیست
و یک که در قرآنست الهی بحق حرمت صد
هزار و یک که در قرآنست الهی بحق حرمت
دو هزار و هفتصد و نود و هشت
که در قرآنست الهی بحق حرمت دو
هزار و هفتصد و هشت و نود که در قرآن
نست الهی بحق حرمت پنجاه هزار و نود
و یک که در قرآنست الهی بحق حرمت
هزار و بیست و یک که در قرآنست الهی
بحق حرمت شش هزار و پانصد و هفتاد
و هفت که در قرآنست الهی بحق حرمت

انچه شش که در قرآنست الهی بحق حرمت
دو هزار و هشتاد و هفت ص که در قرآنست
الهی بحق حرمت نه هزار و دویست و هشتاد
چهار ص که در قرآن است الهی بحق
حرمت هفت هزار و هفتصد و نزع که در قرآن
ست الهی بحق حرمت هزار و دویست
بجمل غ که در قرآنست الهی بحق حرمت
هزار و چهارصد و نود و چهار ص که در
قرآنست الهی بحق حرمت شش هزار
چهارصد و سیزده ق که در قرآنست
الهی بحق حرمت دو هزار و پانصد و
بسیست و دو ک که در قرآنست الهی
بحق حرمت سی و سه هزار و پانصد و

بیست و دو ل که در قرآنست الهی بحق
حرمت شش هزار و نصد بیست و شش
که در قرآنست الهی بحق حرمت هزار
ه که در قرآنست الهی بحق حرمت چهار
هزار و هفتصد لاکه در قرآنست الهی
بحق حرمت پانزده هزار و هشتاد و یک
که در قرآنست الهی بحق حرمت صد
چهارده سوره که در قرآنست الهی
بحق حرمت شش هزار و ششصد و شش
که در قرآنست الهی بحق حرمت کلام الله
مجید که جبرئیل امین بیاورده و بحمد
رسول الله صلی الله علیه و آله داده
الهی بحق تورات موسیٰ الهی بحق

حرمت انجیل علیہ ۴ الہی بحق حرمت زبور
داود ۵ الہی بحق حرمت فرقان محمد
رسول اللہ ۶ الہی بحق حرمت ہزار یکنا
و بحرمت نور و یکنامت الہی بحق حرمت
آیۃ الکرسی الہی بحق حرمت امن الرسول
و بحق حرمت شہد اللہ الہی بحق حرمت تمجیثا
الہی بحق حرمت فرشتا الہی بحق حرمت
حرزہا الہی بحق حرمت ششصد نام
عبرۃ الہی بحق حرمت صد بیست چھک
ہزار بغیر مرسل الہی بحق حرمت یک
الہ سے ہزار قامت الہی بحق حرمت
ہزار و ششصد رکعت نماز فریضہ
الہی بحق حرمت چہار ہزار و ششصد

رکعت نثار و تر الهی بحق حرمت پنجاه خطبه
الهی بحق حرمت یک الہ بیست عزاسر
سجود الہی بحق حرمت پنجاهزار و ہفتصد
شصت مناجات الہی بحق حرمت جبرائیل
و میکائیل و اسرافیل و عزرائیل و یحییٰ و یسوع
ملاوکیان مقربین الہی بحق حرمت کراما
کاتبین الہی بحق حرمت جمیع اولیاء و انبیاء
و صلحا و صدیقان و مؤمنان و شہیدان
و غریبان و نزدیکان و مقربان الہی
بحق حرمت خدایہ کبریٰ الہی بحق حرمت
فاطمہ الزہراء الہی بحق حرمت حضرت
اسد اللہ الغالب و مظهر العجایب علیہ
ابن ابی طالب الہی بحق حرمت امام حسن

الهي بحق حرمت امام حسين ٤ الهي بحق
حرمت هشت در هشت و بجرمة هفت
در دو رخ الهي بجرمت درخت طوبى
و بجرمة سدرة المنتهى و بجرمت حوض
كوثر و بجرمت حور العين و بجرمت روض
و بجرمت نعمت هاي دنيا و بجرمت نعمت
عقبا و بجرمت هفت طبقه آسمان و بجرمت
هفت طبقه زمين الهي بحق حرمت بيت
المقدس و بجرمت بيت الحرام و بجرمت
مكه و مدينه و بجرمت حجر الاسود
و بجرمت صفا و مرو و بجرمت قاب
قوسين و بجرمت عرش و كرسي و بجرمت
لوح قلم از تا حضرت رب العالمين

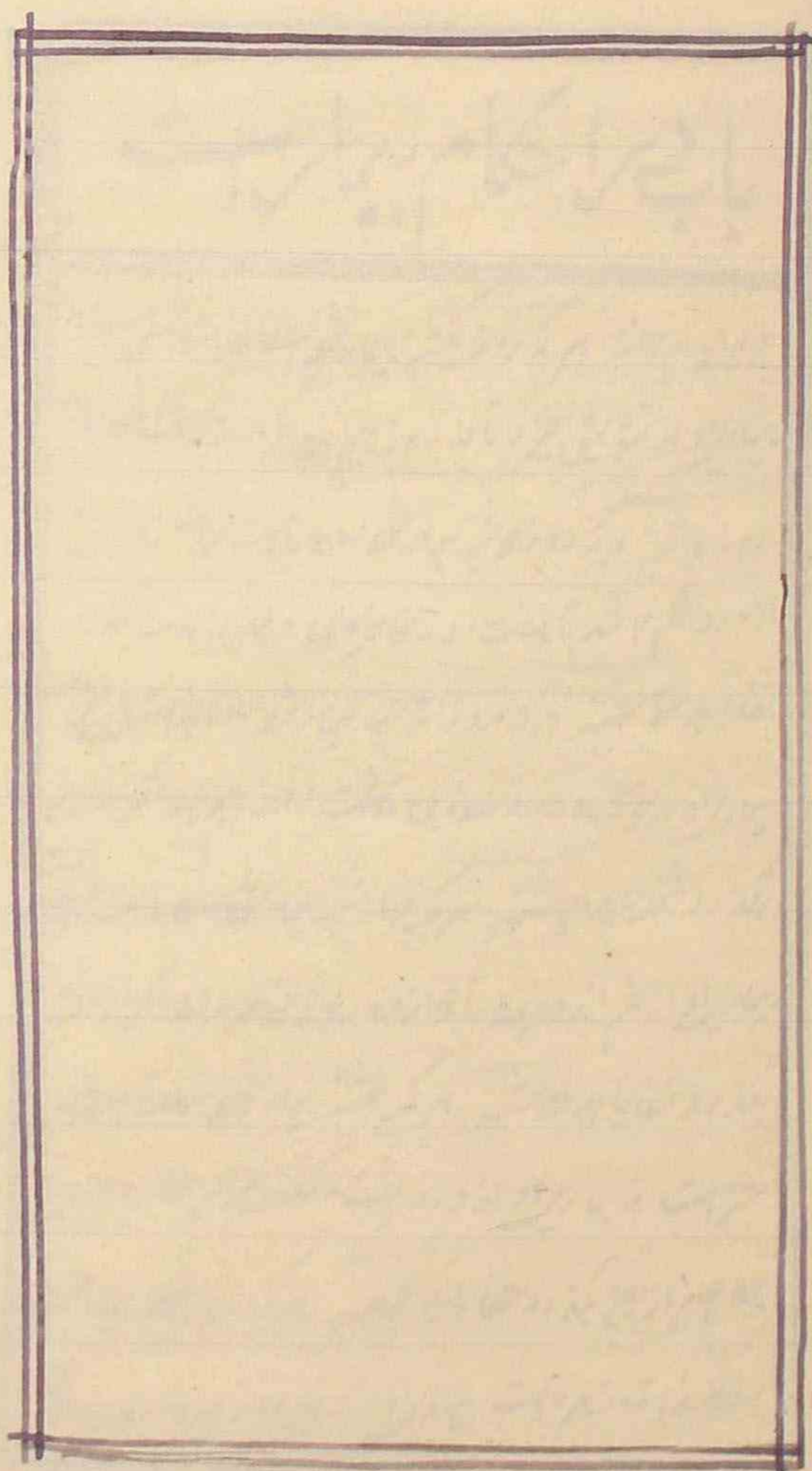

وَبِحَقِّ أَشْهَدُ أَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ
مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَعَلَيْتَا وَحَيُّ اللَّهُ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ بِرَحْمَتِكَ
يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

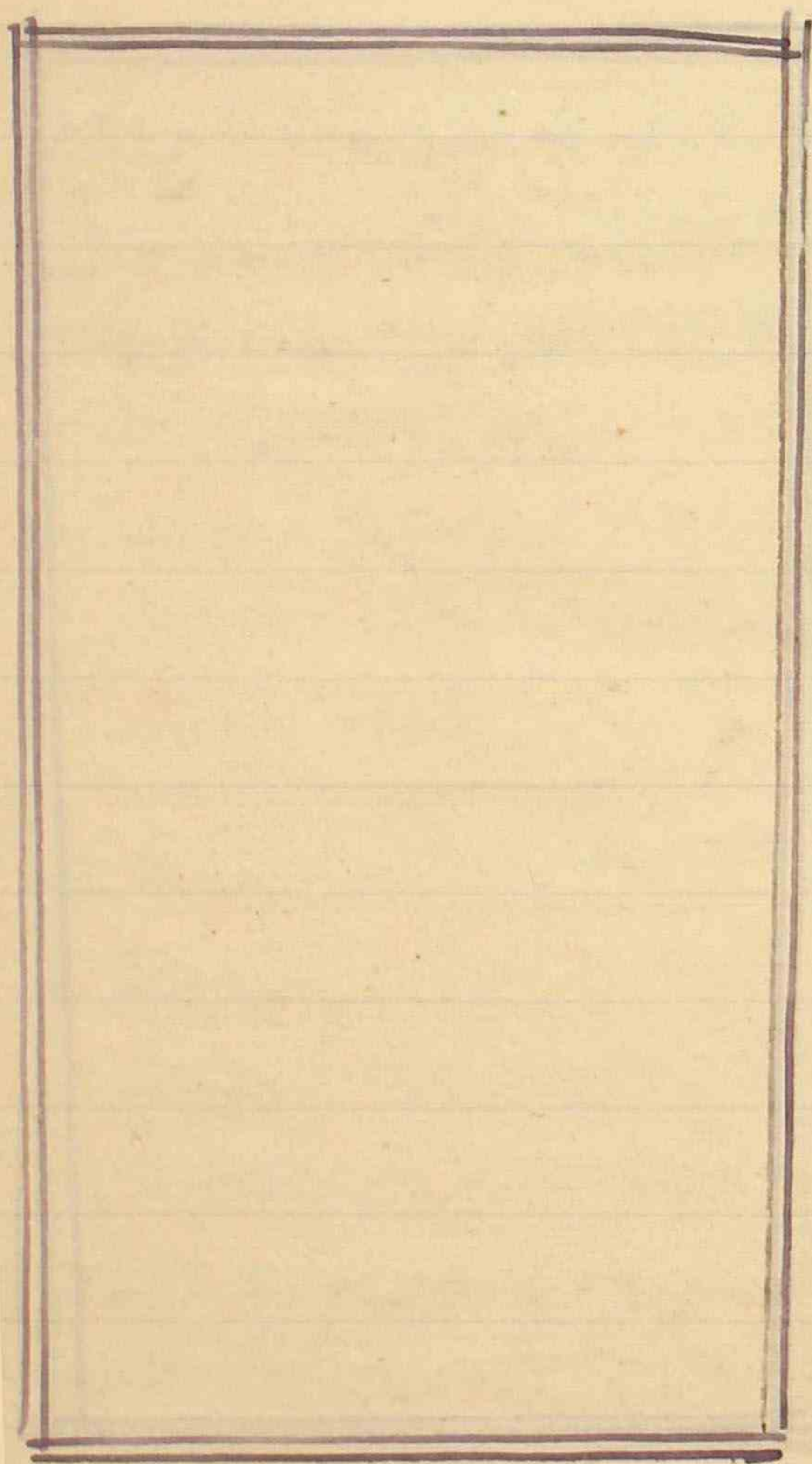

باب در احکام بیمار است

در ایام هفته هر که روز یکشنبه بیمار شود سلطان است شمل است
بیمار را و از تشویش فرزندانه روز بیم بود اگر از نه گذشت شفا یابد
روز دوشنبه هر که روز دوشنبه بیمار شود سلطان است قمر است بیمار را و
از درد شکم باشد تا هفت روز مخاطر بود و چنانچه از هفت بگذرد
شفا یابد سه شنبه هر که روز سه شنبه بیمار شود سلطان است مریخ است
بیمار را و از خوف و درد معده بود تا هفت روز بیم بود اگر از این
بگذرد شفا یابد چهارشنبه هر که چهارشنبه بیمار شود سلطان است مشتری است
بیمار را و از غم اندوه بود تا هفت روز مخاطر بود اگر از این
بگذرد شفا یابد پنجشنبه هر که پنجشنبه بیمار شود سلطان است
زهر است و بیمار را و از درد پشت و کف خرد چهار روز بیم
بود چنانچه از این بگذرد شفا یابد جمعه هر که روز جمعه بیمار شود
سلطان است زهره است بیمار را و از در بک بود تا نهم روز مخاطر بود

چهار از این بگذرد و شفا یابد شش ماه که روز نهم بیمار شود و شفا یابد
زصل است بیمار را و از غم اندوه بود تا پانزده روز و ملاحظه بود چنین
از این بگذرد و شفا یابد باب در احکام ماه اگر اول ماه
بیمار شود خوف بود و هم بیمار شود نزدیک نزع بود اما زود شفا یابد
سیم بیمار شود خطر بود چهارم بیمار شود خدای عز و جل بدست طبیبان
زود شفا دهد پنجم ماه بیمار شود پانزده روز بیم بود بعد از آن شفا
یابد ششم ماه بیمار شود تا نوزده روز بیم بود بعد از آن شفا یابد
هفتم ماه بیمار شود نزدیک مرک رسد اما شفا یابد ششم ماه
بیمار شود زود شفا یابد نهم ماه بیمار شود نزدیک نزع رسد اما
شفا یابد دهم ماه بیمار شود زود شفا یابد اما عاقبت بخیر بود
یازدهم ماه بیمار شود نزدیک مرک است و یازدهم ماه بیمار شود
هشت روز بگذرد بعد از آن شفا یابد سیزدهم ماه بیمار شود از آن بگذرد
و عاقبت بخیر باشد چهاردهم ماه بیمار شود از آن بیمار رخسار نشو
مگر خدای تعالی شفا دهد پانزدهم ماه بیمار شود تنگین شود علاج یابد
کنند تا شفا یابد شانزدهم ماه بیمار شود زود شفا یابد هفدهم ماه

بیمار شو بیمار را و سنگینی شو تا پانزده روز بکشد بعد از آن شفا یابد
بیمار شو ماه بیمار شو تا ده روز خطر بود بعد از آن شفا یابد و زودیم
بیمار شو یازده روز بکشد بعد از آن شفا یابد و بیستم ماه
بیمار شو تا ده روز بکشد بعد از آن شفا یابد و ۱۲ ماه بیمار شو
یازده روز بکشد بعد از آن شفا یابد و ۱۳ ماه بیمار شو بیمار را و
نوزده روز بکشد بعد از آن شفا یابد و ۲۳ ماه بیمار شو تا ده روز
بکشد بعد از آن شفا یابد و ۲۴ ماه بیمار شو تا پنج روز بکشد بعد
از آن شفا یابد و ۲۵ ماه بیمار شو تا ده روز بیم بود بعد از آن شفا یابد
و ۲۶ ماه بیمار شو زود شفا یابد و ۲۷ ماه بیمار شو تا هشت روز بیم
کرد بعد از آن شفا یابد و ۲۸ ماه بیمار شو شفا یابد و ۲۹ ماه
بیمار شو ترسی بود بعد از سه روز شفا یابد و آخر ماه بیمار شو
خوف عظیم دارد مگر فدا بر تعالی شفا یابد و از لطف خدا نش

باب در طالع نام مردان

بسم الله الرحمن الرحیم بدانکه محل طالع به غیر است و هر که باین طالع
بود مردی بود سرخ و سفید و بلند بالا و بزرگ همت و با مردمان

سازگار بود و از خون ن کم روزی بود زود خشم گیرد و خوشه کوه و او
از حکیمان زحمت رسد و به دست بیرون آید و اما جراحتر باورسد و
عاقبت بخیر بود و از بلند خطر باشد فو له باید محافظت کند و خانه
روز را و نور بود و رزق او از خاک بود و از چهار پایان کوه سم بر او
نیکو بود خانه فرزندان چون بود از فرزندان روز او کم بود و خانه
پدر سلطان بود و از او میراث یابد و خانه برادران و خواهران است
از ایشان روزی رسد بود و بیمار را و از کرم و خشن بود طباشیر و کلر خ
همیشه سو مند بود و خانه زنان میزان بود نکاح او جفت بود و خانه
خوف خطر عقب بود مرک او از درد شکم بود و خانه سفر قوسی بود
سفر بجانب مشرق نیکو بود خانه شغل عمل او جدر بود شغل او بهتر باشد
و خانه امید وستان دلو بود امید از بزرگان بر آید و خانه دشمنان
خوت بود و از دشمنان خطر بود و از روزی روزی نشسته نیک بود و از
ماه ۱۰ ماه محرم سازگار بود و خداوند این طالع لا بیک سالیکی
و سه سالیکی و نه سالیکی و بیت یک سالیکی قران بود و چندی از این
بگذرد عمرش بهشت رسد و اگر خواهد که از آفات و بیایات
محفوظ باشد این تعویذ را با خود دارد تا از بلا ایمن باشد

بسم الله الرحمن الرحيم اعوذ بالله العلي العظيم
الا هو من شر ما خلق ومن شر غاسق اذا
وقب ومن شر النفاثات في العقد ومن شر
حاسد اذا حسد حصلت من الشهادات
ان لا اله الا الله وان محمدا رسول الله
وبحسب خاتم سليمان ابن داود وبرحمته يا ارحم
الرحمين **طالع نوح** بداند نوح راجع خاکیست خانه زهره است و ستاره
نوح پیمبر ۴ و صاحب این طالع مردی بود در روز عمر و نیکو بالا و حلیم
و صاحب همت و خانه مالش چو نوبه مهر بسیار بدست می آورد
و خانه برادرش و خواهران سرطان بود از ایشان کم روزی بود و خانه
پدر و مادر اسد بود از ایشان نیز فایده کم بدست و خانه فرزندان
سنبله بود از فرزندان روزی میسند بود و بسیار از بیشتر از حوش
و گون بود و خانه زنان و انبیا نون عقرب بود از ایشان روزی
میانه بود و خانه خوف و خطر سنبه بود و بسیار از او از صفر بود و خانه
فرزند بود در عراق نیکو بود خانه عملش دلو بود و شغل او خاک میسند

و خانه امید و ستان جوت به امید از ستان بر آید و خانه او شمتان
محل به از دشمنان حذر باید کرد و از روز یکم روز هفتم و نهم
نیک به و قرآن او بدو ساکن و پنج ساکن و چهل ساکن و شصت
ساکن به چمن از این بگذرد عرش بنوعی برسد و در طالع او

آفات بسیار باشد باید این دعا را با خود دارد تا از بدی این باشد

اَهْيَا شَرَاهِيَا اِذْ وَنِي اِجَاوَتْ اَلشَّكَا

بِنُورِ وَجْهِ اَللّٰهِ وَكَلَّتْ عَلَيَّ اَللّٰهُ يَا بَارِي

بِسْمِ اَللّٰهِ الْمَلِكِ السَّمَوَاتِ وَالْاَرْضِ يَا هُوَ حَيُّ قَدِيمٌ

طالع جوان بداند که چون برج بدست و خانه عطارد است

و ستاره ذکر یا یسیر است و هر که بدین طالع باشد مردی به میان

یا لا و کنه ابرو و خوب چهره و کرد و رو و فراخ چشم و بر سینه نشانی

یا خال داشته باشد آن نشان نیک بخت به و دوازده و قلم زن

و یا از اهل حساب باشد و از بزرگان روزگار به و یا همه کسی

طبع او بر آید و از درد دندان او بوسیم به و از ماه ماه حب

نیکو به و از روز یکم روز چهارشنبه و چمن پیشی بزرگان رود و بدست

هست ایستد نامبارک باشد و طالع زنان او جوانا بوجو میان ایشان
سازگار بود و نکاح او طاق بود و فرزند سرینه او بیشتر باشد و باید
بی تعویذ نباشد و خانه مهر او سلطان بود جمع کند و مراد خود بیاورد
و خانه برادران و خواهران اسد بواز ایشان بیرون باشد و خانه
پدر و مادر میزان بود و از فرزندان دولت یابد و خانه بسیار عجب
بجو علت بیمار او از سردی بود و خانه انبان خون قوی بود و با اهل علم
و علما صحبت دارد و زن از علما خواهد و دولت یابد و خانه سفر
دلو بود و غریبها کند و بدست آورد و خانه عمل و پیشه حوت بود
و شغل باب بهتر باشد خانه امید عمل بخواهد از دوستان بیاید خانه
دشمنان ثور بود از دشمنان حذر باید کوهن و قران صاحب این
طالع در یک سالک و شانزده سالک و نوزده سالک باشد چنانچه از این
خطرا بگذرد عمرش بهفتاد سال برسد اگر خواهد که از جمیع بلاد این
باشد آیه الکسری و معوذتین را تعویذ کند و بر باد و در حفظ بندد
و از چیزهای ترش احتراز کند تا از جمیع بلاد محفوظ و این باشد
طالع سلطان به اندک سلطان برج آبیت طالع اسمعيل بن عمر است

و خانه او قهرت و طبع او سرد و خشک مردی باشد بزرگ بهمت و
خوش رو و نکاح او جفت باشد و فرزندان او بیشتر نرینه باشد
و بختنه باشد و از روزگار روز هفتاد و پنج بختنه نیک بود و از
چهار پایان کاو و کوسفند سازگار باشد و خانه مهر اسد بود جمع
کند باز تلف کند و خانه برادران و خواهران اسد بود و از ایشان
بی روزی بود و از بزرگان او هوس و ریسمان بود و خانه پسر و هر
او میزان بود و از ایشان نیز روزی سیانه بود و خانه فرزندان
عقرب بود و از ایشان روزی سیانه بود و بیار او از سردی بود
و خانه انباز جد بود و انباز او بون زد و خانه خوف و خطر
دلو بود و مرک او از درد شکم و بر بود و خانه مغرورت بود و غر
بجانب مشرق مبارک باشد و خانه شغل و عمل او محل بوکت از زمین
و آب نیک است و خانه امید و هوسان ثور بود و از بزرگات
روز میمند بود و خداوند این طالع را خطر باشد به سالک و پنج
سالک و نه سالک و شصت سالک و چهل از اینها بگذرد عمرش
بخود می رسد و باید که اگر بخواید از جمیع بلاد محفوظ باشد
این اسمها را با خود نگاهدارد تا از جمیع بلاد ایمن گردد

ط ف الو ا ر ط ط ا ا ع ا ا س م س م م ص و ن ا س م و ا

السموات السلق او من قوم امر اما بعد لون

طالع اسدی بداند که اسد خانه آفتاب است و کرم و خنک است

و ستاره ذوالقرنین است و سه وجه دارد اگر بوجه اول آمده باشد
سیاه چهره و بلند بالا و باریک اندام و سبک دست و دانا و کم سخن
و کارهای بی خطر بسیار کند و اگر بوجه هم آمده باشد شتر است
کنند م کون و پهن رو و فراخ چشم و پیوسته ابرو و بلند همت
و آهسته گو و پرمکری و اگر بوجه سیم آمده باشد مرغ است سرخ و
سفید و نیکو چشم و در نزد بزرگان عزیز باشد و هر که با بنی طالع
باشد صاحب جاه و حرمت باشد و سخن خوش طعنه افرازد کند و
بجنگ از همه بالاتر است و تریب و منفعت او همه کس برسد
و نفع کس را و نرسد و دلیل کند که بر سینه و زانو و زخم نشانی
دارد ان نشانی نیک بخیر بود و یکبار بر رنج عظیم گرفتار شود
و از اسب افتادن احمیاط کند و از بلندای سیم بود و عجب سنجو که
از سنک یا از چوب جراحه با و برسد و یکی قرار نگیرد و از چشم

بدخود نگاه دارد و خانه مالش سنبه باشد مایه که بدستش آید
برای کس فرج کند که دشمن او باشد و خانه برادران و خواهران
میزان بود دلیل کند که برادر و پنج خواهر باشند اما از ایشان
بی فائده باشد خانه پدر و مادر و عقیق است و پدر و مادر او
عزیز دارند و از ایشان فائده بیند و خانه فرزندانش قوی است
و کم فرزند باشد اما از یک فرزند نرینه غم مر بیند و خانه بیمار
جد است و بیشتر بیمار را و از کرم و خشکی باشد و صفا و درد
شکم نیز باشد و دارد را و فطام بحری و شود و شکر و طرز
و صندل و کلاب و آب آن شیرین در فصل بهار بخورد و شفا یابد
و خانه بگزنان او دولت دلیل کند که حوزن خواهد او آید
با او موافق باشد اما زود بمیرد و از زن هم خیره بیند
اما ناسازگار باشد و خانه موت او موت است و بیم مرگ او
در آنست و جو که طالع مرگ است و شتر برید و قران او چهار
سالگر و شانه نزد ماسک و پنجاه سالک بود و چیز از این
قرانها بگذرد عمرش بنوع پنج ساله و مرگش با توبه بود
و خانه سفرش محل است سفر بجای شرق نیکو بود و در سفر

صبر باشد و هر چند بزرگتر شو مالشی زیاده تر شود و خانه
عمل او ثواب است و او لا کار پدرش آن و بزرگان نیک باشد
و خانه و ستان جوان است و دوست او بسیار باشند و خانه او گونا
سرطان است و مردم با او دشمن کنند اما صفر نیایند و او لا با
از جامه های سبز و زرد و از نعلینهای یاقوت و از چهار پایان سرینه
و اگر حاجت بکس داشته باشد بر دست دوست او بایستد تا کارش
نظام گیرد و بعد از آن ملال گوید که خداوند این طالع باید که بی نام
خدا رنج نیاشد و بی اسم اعظم نباشد و پیوسته این دعا را بگوید
خود دارد تا زبان جمله زبان و بد گوینان بر او بسته شود
و از شرطان ایمان باشد **بسم الله الرحمن الرحيم**
یا نور السموات والارض یا غفور یا ودود
یا حنان یا منان یا دیان یا برهان یا
سلطان یا غفران یا ذا آسم یا قاسم یا ولی
الحسنات یا دافع البلیات برحمتک
یا ارحم الراحمین طالع سنبله

جالیسویکی و جاماس حکیم گفته اند که سنبه خانه عطار دہت و نیر
رہ دہت و خاک و طبع او سرد و خشک دہت و ستارہ غفر و الیاس
و ستارہ دارد اگر بوجہ اول آمدہ باشد افتاب دہت سرخ و سفید
و نیکو رو بوجہ و فراخ روزی و فراخ پیشانی و از بازو کان روزی
مند بوجہ اگر بوجہ ہم آمدہ باشد زہرہ دہت بہر زند و شیرین گفتار
و نیکو چشم و کردار و خداوند لہو و طرب بوجہ و اگر بوجہ سیم آمدہ باشد
عطار دہت کند م کون بوجہ و بزرگ سرو پیوستہ ابرو و چرب زبان
و عجب بوجہ کہ پیر شوہر کہ با بخت طالع بوجہ ہر چہ بیند بیا موزد و
بہار کے دکن حریص بوجہ و حرام باون زرد و سیم دل بوجہ و کار
خوب دہت خوف تباہ کند و عجب بوجہ کہ بر ناف یا بر سینہ یا بر ہلوتشانی
دارد و ان نشان نیک بخیر بوجہ و از کہتر مہتر بار و زری بوجہ و دانا
و رحیم دل باشد و کار غیر بیا رکند و در اندیشہ بوجہ و بر یکجا
قرار نگیرد و غولارہ رکند با نعت تمام باز آید و ہر آسان بدست
آورد و زود از دست بدہد و بر سخنی خوشی جان خدا کند و زود
خشم کند و زود آشتی کند و خانہ ہر میزان بوجہ خدا ر نعم روزی

حلال نصیب او کند و زندگانی او بسیار است و دشمن از خوشی و بیکانه
زیاده دارد و خانه خواهران و برادران عقیق است و از ایشان نفع
یابد و خانه مهر و پدر قوی است و هر پدر و مادر مشفق و مهربان
باشند اما مهر و پیشی از او بگیرند و کار او بعد از مرگ ایشان بالا
گیرد و خانه فرزندان جدی و اولاد بسیار فرزند باشد و مینماید
که هر فرزند بیک شتم بیاورد اما از دختر ندیده و خانه مرگش
حل است و مرتیخ و بیم مرگ او اندلان هر چه که طالع هر محل و مرتیخ
به و قرآن او بنه سالیکی است و بیت مهت سالیکی است و چندی از
اینه بگذرد عمرش بنه سالیکی است و اگر اولاد نگیرد اینه تعویذ

با خود دارد ثقیل باید بسم الله الرحمن الرحیم

کفیع حص جمعسق ایاک نعبد و ایاک
نستعین هبنا شفاء لعلنا از و نی اصبا
و ث ال شدای فان تو فقل حبیبی
الله لا اله الا هو ااا ااا ااا ااا ااا

بی حمد یا ارحم الراحمین (۱۱۱) محمد (۱۱۱) ص ۱۱۱

بدانکه میزان طالع برج خدکی است و شماره حضرت
محمد و آله است صاحب این طالع شرف باشد میان بالا و بانه بر کارها خوب
کند و علم خواندن لاله است دارد و حرام خوردن او و کوف زدن و از
روز یکم روز شنبه و پنجشنبه یک بود خانه های اجداد و فرید و فروخت
اولا یک بود خانه پدر و در عقب بود از ایشان روز شنبه باشد
و خانه فرزندان دلو بود و فرزندش بسیار بود و یک از برهه ها هم
بود و باید به تعویذ نباشد و خانه بیمار موت بود باید که تخم از خانه
و کرفس و شنبه لیل و زرد چوبه باید که داخل کند چند بار نشاء بخورد
نافع بود و او لابد کویان بسیار باشد اما بر در ظرف نیابند و او را
از زیر زمین یا جار دیگر که دفینه باشد روز شنبه که از آن منفعت
بیند و چهل ماه نوبند در آب روان نظر کند تا مبارک باشد و خانه
زنانش محل است از قبل زنیه چیز بدست او در آید اما باید که
یا ده کوئی کند و کار کر نباشد و خانه موت او و رست قرآن او
بهشت سالک و هو از ده سالک و بیت چهار سالک و سه شت سالک است

اگر از این قرآنها بگذرد عمر او هفتاد و سه سال برسد و خانه فقرش
جوز است او را و غریب جانب مشرق نیگوید و در رفعت بسیار حاصل
میشود خانه عمل او سلطان است باید از صحبت پادشاهان و کارهای
ایشان حذر کند و چنانچه او بنی سراسر برسد دیگر او هیچ غریب نباشد
و او را دوستان و برادران بسیار باشد اما از او بخورند و خانه
دشمنان سبیل است هر چند مکر و حیله کنند ضعیف نیایند و خداوند این
طالع را بزرگ از جاهای سرخ و سبز و از یکنی نامرجان و از چارپایان
نرسیده و از روزگار آدینه و از ماهها ماه رجب و اگر حاضر بکشد داشته
باشد بر دست ملاست انگشتر بایسته تا کارش برادر گذرد و عهده
بدهد گوید که خداوند این طالع نعوذ اسم اعظم با فوئده دارد و پیوسته
این نامها را بخواند که دارد تا کار او بنظام بسم الله الرحمن الرحیم
بسم الله و بالله و من الله و الی الله و انی استعین
بمحمد بن عبد الله بن عبد المطلب
سوال الله یا عظیم یا کریم یا رحیم یا غفور
یا شکور یا هیا شریفا یا هیا ص

هو هو حفظ صاحب العیال الاعظم بر حسب اراده

جالیوس و جاس حکیم گفته اند که عقب خانه و
مریخ است بر جهت ماه و مغرب و طبع او سرد است و زهر است و ستاره
پنجم صوره است و سه وجه دارد اگر وجه اول آمده باشد مریخ است و رخ
و سفید است و نیکو روی و نیکو چشم و بیوسه خصوصیت و ترتر رو باشد
و اگر وجه دوم آمده باشد آفتاب است و رخ و سفید بود و نزد بزرگان عزیز
بود و اگر وجه سوم آمده باشد بزرگ و کردار و نیکو چشم و کلاه ابرو
و نیکو قامت بود و هر که بدین طالع باشد نیک باشد و بعلی محض
و بغایت جوانمرد بود و مردمان را از او منفعت بسیار باشد و او را از
کسر نفع نباشد و با هر که و مال کند جفا بیند و بسیار طعنه زنند و از
بزرگای فایده بیند و با هر که و مال کند اندک آید و با و رسد و انصاف همه
کسر دهد و از هیچ کس انصاف نیاید و نیز چشم بود و زود چشم
کند و زود اشتراک کند و هر آسان زود بدست آورد و زود
از دست بدهد و بدست و یا بدست نشان دارد و آن نشان
نیک بخیر بود و عجب نبود که مرکب او در غریب باشد و از بیند
عذر کند و کار خود بدست خود تمام کند و خانه آتش او کسر بود
او توانگر کسی باشد اما آنچه از طلال باشد او و مال کند و خانه کبرادران

و خواهران او جد است و نیکوئی او را خواهند و از او فرزند و حوا
و میکنند و خانه پدر و مادر او دوست برایشان عزیز باشد اما
هر چه بیشتر از او بگیرند و خانه فرزندانش ثروت است و بیشتر فرزند
او سرینه باشد و از یک فرزند اندوه خورد و خانه بیمار را و
حمل است بیشتر بیمار را و از درد جگر است و اما چندی بیمار شود امید
از او بر دارند اما عاقبت بخیر باشد دار و دار و قریب و قریب
کافور و انگبین معجون کند و در فصل بهار بخورد نافع است و از بچه
شفا یابد و خانه زنانش ثروت چهار زن بکند و خانه بزرگان
شوند و بامنفعت باشد اما نگاه غریب و برسد و بعد از آن شهر شود
و در میان عمر در کنه عظیم افتد اما زود خلاص شود و اما توبه کند
و از اهل صلاح فایده بیند و او را چشم زخم و از دشمن زیان رسد
و باید که بازوبنده حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام یا خود دارد تا از همه
بلا ایمن شود و در افرع فرزند بسیار بهم رساند و او را حاکمان
بسیار باشد و هیچ ضعیف نباشد و حق است او را فرزند صاحب دولت
از فلانی فایده و هر روز و بیشتر و اقربا از او بسیار آیند و قرآن
در سه سالگی و پنج سالگی و چندی از اینها بگذرد عمرش بنوعی حفت
سالی برسد و بعد از آن هلال گوید که خداوند این طالع بیه تعویذ نباشد

و پیوسته این اسمها را نوشته یا فود دارد تا روزگار بحسب مراد گذرد
بسم الله الرحمن الرحيم يا غفور يا ودود يا ذو
العرش المجيد يا فعال لما يريد يا نور السموات
والارض يا االه الا انت انت الملك من فضل
العظم سهو دس سطر اس اعيان اشرا عيا
صم بكم عمي فهم لا يرجعون صاحب الهيكل
الاعظم بر حنتك يا ارحم الراحمين

جانیوسی و جاماسی حکیم گفته اند که تو کر خانه مشتری است و بیج آتش
و مغزیه و طبع او گرم و خشک و شماره یعقوب پنجم است و سه وجه
دارد اگر بوجه اول آمده عطار دست کند هم کون و میانه بالا ببرد و
پیوسته ابرو و نیکو قدم قامت و صحبت او با ملوک و اگر بوجه دوم آمده
باشد ماه است و عقیده روبرو و باریک ابرو و بوجه میانه بالا و پیوسته
ابرو و بوجه و فراخ روز و زرب و غریب بسیار کند و بسیار بدست آورد
و اگر بوجه سیم آمده باشد جل است و سیاه چهره و باریک اواز و آهسته
و باطمت و چرب زبان و خوش سخن و باریک کرد کون و برین
هر که بدین طالع باشد البته عاشق کند و نیز چشم بوز و دشمن کرد

و زود آتش کند و توان کرد را و در عمر بگوید به سخن خوش جانرا خدا
کند و در یکی قرار گیرد و بر سینه یا گردن نشانی دارد و آن نشان
نیک بخیر بود و کار آتش را و نیکو بود و فراخ روز بگوید و در از عمر
و جوانی و توانگر او بسبب باز رگانی بود از بند و آب باید حذر
کند و باید پیرمیز کار کند و از حلال بهره مند و از حرام بیفایده بماند
اگر بیک درهم حرام بدست آورد و در هم حلال از دست او برود و اگر
در عمر افتد زود بگذرد و خانه مالش بدر بگوید یا بدستش آید بیخ
و در آخر عمر او زیاده شود و خانه برادران و خواهران او دولت
و برادران و خواهران پیش از او بمیرند و کار او بعد از مرگ ایشان
بالا گیرد و خانه فرزندان او صل است او و فرزندان بسیار باشد از روز
به چند فرزندی زیاده شود مالش هم زیاده شود و خانه بیمار او دولت
و اغلب رنج او از صغیر بود و صواب بود و دار و در او تباشر و کل سرخ
و کثیرا و هلیله و آب آتش نیز بسیار میزد و در فصل بهار بخورد از بختها
شفا یابد و خانه زنانش جوان است دلیل کند که بیخ نگاه کند و زن دولت
بود و شوائب غالب بود و یکبار به اتمت افتد و خانه کمرکش سلطان است
بیم کمرکش به سه سال و هفت سال و بیت سالی بود و چیز از اینها بگذرد
عمرش بنحویست برسد و خانه کفرش است و فرمایند بسیار کند اما در سفر

خزور بخربند اما با هر بسیار بجانه آید و محاقبت کار او خوب باشد و غر
بجانب مشرق نیکو باشد و خانه عمل و سلطان سنبه است و از سلطان
نیکو بی بند و سحر او را قبول کند و خانه هستان میزان است و او را
هستان بسیار باشد و دشمنان او هر چه مکر حیل کنند با و خفتنی باشد
و خداوند این طالع را باز د از جامه های سفید و از نگی که از مرد و یک
و از چهار پایان سرینه و از روز یکشنبه و از ماهها ماه رمضان و هجرت
ماه نو بیند بر در سرینه نگاه کند تا مبارک باشد و اگر حاجتی یکسر باشد
باشد بر دست راست انگشتر بایستد تا کارش بنظام آید و عید الله
هلال گوید که خداوند این طالع باید پیوسته این اسمها را با خود دارد
تا از بلاهای این کفر بسم الله الرحمن الرحیم یا حمید
یا مجید یا غفور یا ودود یا ذو العرش
المجید یا فعال لما یسیر یا رب السموات
والارض یا نور النور یا فوق النور تحت
النور یا نور کل النور یا نور علی نور یلی
یا قیوم یا اهیأ شراعیاً حفظ صاحب
الکتاب و التعویذ بر حجتک یا رب الراحمین

جالیسوس حکیم گفته اند که جدر خانه در محل است
بر جش فاکر و زمستانی و مغزی است و طبع در سرد و خشک است و شماره پوز ۴
بهمه است سه وجه دارد اگر بوجه اول آمده باشد مرغی است و مرغ و سفید و
بلند بالا و ازرق چشم و پیوسته ابرو و دندان و فراخ چشم و فراخ روزنه
باشد و با بزرگان نشست و برخاست کند و چرب زبان و شتاب کار بود
اگر بوجه دوم آمده باشد باز مرغی است سرخ و سفید و بلند بالا و ازرق چشم
و پیوسته ابرو و خدمت کار بزرگان باشد و اگر بوجه سیم آمده باشد
افتاب است سفید رنگ و بلند بالا و میان باریک و بکار فر رغبت کند
و بر طاعت عریض بود و هر که بدین طالع باشد از گشت زرع بار و زیر
باشد و هر چند بزرگتر شود کار او بهتر شود و دعوی بزرگتر کند و با همه
مردم دوست بود و در همه کار رتبه بر کند و بکار خود فرزند و شور
دست بود با هر که و خاکند جفا بیند و از سخن محال رو بر نهد و سخن
خوبش نگوید و او را بنا زین سازد و از خدمت سلطان نیکوای
بیند و چرب زبان بود و دست بر همه کار زند و با علم بود و در آخر عمر
از کار های حق تو به کند و حرام و دروغ با و سازد و یک نشانی بر روی
و سردار و ان نشانی نیک بخت بود و از اب یا از آتش باید حذر کند
و از جادو بیم بود و در زیر درخت نخید و تنها بجای نرود و خاتم

مالش دولت و با خرمی بسیار بدستش افتد و عجب بنوعی که میراث یابد
و خانه نوایران و برادران فوت است و از آنها کمر و زری باشد و اهل بیت
او بر او حد ببرند و خانه پدید رود و ریشی عمل است و از او رو پدر
نیکو بیست و شاید که پیش از او ببرند و خانه فرزندانش نور است
و اغلب فرزندانش آینه باشد اما قدم ایشان مبارک باشد و خانه
بیمار را و چون بود اغلب بیمار را و از او و خنک و درد سده و درد شکم
باشد و او را و بلیه و بلیه و آمله و کل شکر و عمل معجون کند
در فصل بهار بخورد تا از زخمها شفا یابد و خانه زنانش سرطان است
سه زن نگاه کند و میراث و زن بخورد و خانه مرکش اسد است و بیم
مرک او بهفت سالک و پانزده سالک بود چنانچه از این بگذرد عمر او
نخود سال برسد و خانه افروشی سبیل است و بر یکی قرار نکند و عرقش
بجانب مغرب نیکو بود و او کار بزرگان نیکو بود و از بزرگان نیکو
ببیند و خانه وستان عقرب باشد او از هیچ بخت روزی نباشد هر چه
با مردم نیامزد بهتر بود و خانه دشمنان فوکر بود او دشمنان بسیار شد
اما هر چه مکر و حیل کند ضفر نیابند و خداوند این طالع را باز دارد
چهار ازرق و صوف و از کینهها عصبی و از چهار پایان سرینه سم شکافند
و از روزگار سه شنبه و از ماه کمان و چنان ماه نو بیند هر روز و ماه

نگاه کند تا مبارک باشد و اگر پستی بزرگ رود بدست سوت انگس
 قرار گیرد و عبداً هلال گوید که خداوند این طالع باید بی اسم اعظم
 بنامد و این دعا بنویسد بر بازو و ریه بند و تا روزگار بحسب
 گذرد بسم الله الرحمن الرحيم **عش النعم النعم اهلها شراها**
سبح قوت و ربنا و رب الملائكة و الر
وح احفظ صاحب القاء هذه الاسماء و
برحمتك يا ارحم الراحمين

جانیوس و جانیوس حکیم گفته اند که دلو خانه از طاعت بر جرات نرو بدو
 و مشرق و زمستانه و طبع و کرم و تر است و ستاره حضرت امیرالمؤمنین است
 سر و دم دارد اگر بوجه اول آمده باشد زهره است بزرگ و نیک چشم و فراخ
 پیشانی و طرب است بود اگر بوجه هم آمده باشد عطار است سفید رنگ
 و میان بالا و نیکو قد و قامت و سلیم دل و نیکو معامله از جان بجای بسیار رود
 و در یکجا قرار گیرد هر که بدین طالع باشد سه بار هفت است آورد و بار از
 دست بدهد و در کار غیر بسیار جدا بجهل کند و از دو دوام و گزیدن سک
 بیم بود و در اول عمر کار او بهتر بود و بیشتر مهر او از عوام بود از قبل بزرگ
 بسیار فرزند و از بلند و از اسب حیاط کند و از مردم سیاه چهر

پیرایه کند و صحبت با کسی کند که دشمن او باشد و او را بسیار فرزند باشد
و از فرزندش بگریزند و نیز چشم بود و چشم کرد و زود فرو نشیند
و در نزد بزرگی عزیز باشد و او را از این صراحت رسد و یکبار هم
از آتش آبریزد و رسد اما عاقبت بخیر باشد و از شهر بشهر افتد و زحمت
بسیار کند و خانه مالش فوت است و آنکه او میانه بود و میراث خوب
با و برسد و خانه هم برادران و خواهران حلت او و خواهران و برادران
کم باشد و اما بیکس با و سازگار نباشد بزبان هست مانند بدل دشمن
و خانه بزرگ و پدرش و زرت و هر و پیش از او بگریزند و از ایشان میراث
یابد و بعد از مرگ ایشان کار او بالا گیرد و خانه فرزند او و خواست
و بیشتر فرزند او نرینه باشد دلیل کند که فرزند و از زن باشد
از فرزندش بگریزند خانه بیمار را و سلطان است و دار و دار و
میلد سکر و ابله معجون کند در فصل بهار بخورد شفا یابد و خانه
زنانش است سه زن نگاه کند اما زن سیم سازگار باشد و قرآن
و اینها را سکر و سکر و بیت پنج سکر و چهل سکر است اگر
از این قرآنها بگذرد عمرش بهضای می رسد و خانه خوش میزان است

از خرید و فروخت بگویند و سفرش بجانب شرق بهتر بود خانه عمل
و سلطان عترت بود تدبیر ترس دارد و الا کار پادشاهان ازیر الی او
نیک باشد و خانه او کسان قویست او لاهستان بسیار باشد و همه
کسی او دوست دارد و قول او قبول کنند و در نزد مردم
عزیز باشد و خانه دشمنان دوست و او نیز دشمنان بسیار باشد
اما چه مکر و حیل کند ظفر نیابد و خداوند این طالع را باز دارد از
جامه های کعبه و از چهار پایان نرینه کردیم و از روزگار و زیستنه
و از ماهها ماه فرقه و چیز ماه نو بیند بر روی دینه نگاه کند تا بر او
مبارک باشد و اگر پیش بزرگردد بدست است او قرار گیرد تا
کارش بنظام آید و بعد الله ال کونید که خداوند این طالع بی اسم
اعظم باید نباشد و این دعا را بنویسد با خود دارد تا از بلاهای این بگذرد
بسم الله الرحمن الرحیم یا رب السموات
والارض فانقذ والافتقذ و انت الاله
بسلطان فیای الاله و یکما تکذ بان بر حجتک
یا ارحم الراحمین

جایست و جاماس حکیم گفته اند که فوت خانه مشتری است و برجه
ماده و زمستانه و طبع ویرسد و تراست و ستاره یونسی بیغراست
و سرویه دارد اگر بوجه اول آمده باشد زحل است سیاه چهره و کوچک
سرو از کزیدن یک سیم بود و از این جراثیم باد برسد اگر بوجه
هشتم آمده باشد مشتری است سفید کونه باشد و نیکو قدر قاست و
سلیم دل بود و خوشی خوب باشد و با همه کسی سازگار باشد اگر بوجه
آدمه باشد مریخ است سرخ و سفید و کمر به چشم و بسیار دانا بود و در
کوچک می جابل و در بزرگی زیرک و کور و باشد هر که بدین طالع
باشد چرب زبان و شیرین غنیمت باشد و لهو و طلب دوست بود
و مردم از او منفعت برسد و او را از هیچ کس نفع نیاند و با
انصاف باشد و دعوی بزرگی نکند و بغل خوف و ماند و خورد
بود با هر که و ناکند جفا بیند و در میان عمر کارش نیکو باشد و عرام
و دروغ بر او نازد و یکبار از پادشاهان رنج ببرد و از
هر طرف که سفر کند از برابر او خوب باشد و مراعت بر او برسد و
بر باز و یا بر کون نشانی دارد ان نشان نیک بخیر بود و او را
بسیار فرزند باشد و از ایشان کم روزی باشد و او را خوشی گرفتن

در هر ماه نیک باشند و بسیار مردم بر او حسد ببرند و در آخر عمر توبه
کند و کارش خیر بر آید و نیز چشم بود و دهنش گشاید و زود خوشبخت
شود و خانه مالش حمل است و آنکه را که از او میراث باورسد و خانه
برادران و خواهران او و ثروت او و او را برادر و خواهر باشد و ایشان
نیک خواه او باشند و او را بزرگ دانند و برای آن مهربان باشد
و خانه پذیر و مهر و جوانی و پدر و مادر و پسر و پیش از او بمیرند
و بعد از مرگ ایشان کار او بالا گیرد و خانه و فرزندان او سر طاعت است
او را فرزند بسیار باشد هم پسر و هم دختر و چشم او بر فرزند روشن
بود و از دختران شهر بماند و خانه بسیار است و هدیه است اغلب
او از در دشمن و بهر باشد و دار و در او گنجینه و زنجیر و عمل
بچون کند در فصل بهار بخورد و ثواب و خانه زنانش سید بود
و پنج زن نگاه کند و از یک زن نیکویی بکند و خانه عمرکش میزان است
قرآن و در ده سالیکه و سیت سالیکه و سیر سالیکه بود و چیز از اینها بکند
عمرش بنوعی برسد و خانه کفرش عقیق است و او را سفر بجانب
مغرب و دریای نیک بود و غنائم را کند و از سفر نفع حاصل کند
و خانه عمل و سلطان قوی است و شغل پادشاهان او نیک است

و بار یک اندام و پیوسته ابو و در روز
کرم که مشفق و مهر بان باشد و در غای
او مسجبات باشد زود ختم کند و زود
خوش شود شود و کار او در روز شنبه نیکو باشد
و باشد هر سال از کار باشد و شهری کند که مطالع
میوان باشد نابودی سنا از کار باشد دلیل
کند که شیی غیر خوشه باشد عیش و طرب
را دوست دارد دلیل کند فرزند او نونه
باشد باید بر اوج و یا شکم او نشانی باشد
وان نشان نیک مخفی باشد چو ار فانه
بدن و مادی بر و در او را خوشتر باشد
و طبع او گرم و تر باشد داوی او عسل و روغن
کا و بخورد شفا یابد قرآن او در یک

مسالکی و چار سالگی باشد چون بدن مرد
بصاف شود و بی او حرام نشاید و زنی
باشد بی هیچ کار و قد را هر دین و
پسر دوست دارد و تدبیر در کارها
کند یا خد و هر سول باشد چون بنای کاری
کند شبیه یابند کردن و ماه حرام او را
نزد و چون ماه بوبیلند روی غنیمت نگاه
کند تا بوی مبارک بشک و اگر پیشین بوی
آبی رود در دست است ایستند تا کارش
بمراه شود باید دعای چشم زخم با خود در

بوی خوش خانه زهوه است یا یسنوس
و چاه ما سحیم گفته اند هر آن زنی که
باید با لعل مثل سحر و سفید و کشید

ابو و فرخ چشم و فرخ سینه و مانند قامت
و بر هر یک سر و عاقل و دانا باشد و زبون
و مستفق و مهیا و خوش خلق و با دیگر
اندام مثل و صاحب فرزندان شود و نجب
خواهد بیاید و سخن او روان باشد و
در زمان قبول کند باید شوهر کند که دها
لع عقیق باشد تا بر او سازگار باشد صاحب
این طالع زود حتم کرد اما زود خوش شود
شود و زنی یا رسا باشد بر سینه یا در بدن
نشانی دارد و آن نشان بند نخستی باشد
بها رنگ او از در مشقه و سن باشد در
ی او مروغن کا و در پهلوی باشد
کوش چکاند مشقام یا بد قران دی دار

در سالگی و سیزده سالگی باید چون بکند
ز فل بنود و باید که از حرام و هنجی
کنند تا عمر شریف از فرسود و باید که در
نماز کاهای نهند و تفل داده
مادران خدش حال باشد خد او نند
انقطاع باید جامهای گمان و سبی
پوشند و ارجا دیان مایه نگاه دارد
ما و برامبار که بکشد و از ماهها ماه
صفر و رانک شد و چون ماه نوینند
بود وی کودک بنک و تابوی نیک
کنند و باید که سینه این نوبت را
با خود دارد تا از شیر بار گویان این شد بسم
الله الرحمن الرحیم یا الله یا رحمن یا رحیم

یا لایع یا معیام یا قدیم یا عظام یا علم یا عالم
یا حکم بر این سیم جواز باشد خانه عطار است
جایانوس و جاما سیم حکم کفنه اند هر زنی
که باین طالع باشد سرخ و سفید و بطن رو و
پیوسته و قری دال و مستور و نیکو مو باشد
و فرزند تل بسیار آورد و بر خراف یا معصم
نشانی در آن نشانه نیک و خجسته و نیکو کردار
و زیور و طهر منزل باشد و بدی و مادر مهر بان
باشد زود چشم بد بوی رسد باید حلام
در گای چشم زخم با خود دارد زود چشم
بوی و زود خوشنود شود و از او کار
نیکی بیند که مالش بسبب فرزند باشد بشود
که بطالع قوس باشد نکاح کند نابووی ساز کار

تند بروی حد بوند چندان بخلف نبی
کند که محرم او را غریب داند و سخن بر او
کنند باید باطل سعی با خود دارد تا از
شر منافران ایمن باشد و او در سه
سالگی باشد چون بکند در بهار سال برسد
حساب این طالع جامع سیف و نین یا قوت
و از چهار پیمان نوبه نگاه داشتند نیست
و از روزها چهارشنبه و از ماهها ربيع
اول او را نیک است و چون ماه نو بیند بر روی
فران نگاه کند تا او را میان این باشد و روز
گاه اگر مرد در دست راست ایستد تا بمراد
رسد چهره کار کند و روز چهارشنبه است کند
و صاحب این طالع پیوسته این نامها با خود

دارد تا از شر بدگویان و بلاها ایمن باشد

بسم الله الرحمن الرحيم يا حنان يا منان

يا ديان يا برهان يا سخران يا غفران يا

سلطان يا سحبا يا مستعان يا ذا المن و

البيات ابرج چهارم سلطان خان مراد است

هزار زنی که با نطالع باشد سفید رنگ و کوه

و درون بکوب و در مسیاه چشم و در از مو

و پیرسد ابر و بشک و باشوهر ساز کار باشد

و پسر و فرزند او مرد و بی خیانت و با اهل

و تقوی باشد زود ختم کرد اما زود

خوش شود و در یکی بسا کند فراخ دست

باشد و هم کسی و زود دست دارد و ناو زود

و پیش دست باشد با هر که و فالد جفا بیند

و کار خود را با کسی نکند و در خانه
شهر فرستد و شوهر کند که بطلان
جست باشد بودی سازگار باشد بر فانی یا بر سینه
و این نشان نیاید بختی باشد طبع او سرد و غم
است مرنج او از یاد دهد که حجامت کند تا
عالم باشد و در هر صوفی شقیقه باشد باید روشن
کار و عمل بهم بیاورد و در هر گوش چکاند
و قدم بر آن بخورد شفاء یابد و فرانش در هر
ساکلی و چهار سالگی باشد چون از این بگذرد
بعد سال و سی و طاعت و علم دوست
دارد باید فرستد کند که از توبه کار او نیاید
شود صاحب عجمه سبزی نیکو و از نیکین
فیس و نه و از فایران مادی و از روزها

شبه و از ماه ه ماه رجب طبرجب او را نیکو باشد
چون ماه نو بین بر روی فیر و زبناورد
تا بر روی مبارک باشد چون بوزن کاد رود
دست رست قرار کرد تا کارش عمارت درال شود
باید بوسه این نامها بخورد در دنا از
بد کوپان اینی باشد و در غماز سابعی باشد و کاهلی
تکلم بسم الله الرحمن الرحيم لا اله الا الله
وحدك لا شريك لك اللهم واحدا احد احمد فريد
اورتر الحيا قيوم ما داما ابد يا الله يارب
يا حي يا قيوم يا ذا الجلال والاكرام و بكتك
يا ارحم الراحمين فقط صاحب حداد عالم
بن هجتم سلجانه هراک زنی که با مطلق
باشد نیکو رود و نیکو خورشید فراخ سینت کنند کون

میان نه بالا عیش و طرب دوست در هر جا
کسان گستاخ بشند و حفرت محمل طرا
خوب بپزند و شوهر دوست طرا و طبع
او کار کنند دانا و زیرک بشند و قدر مردم
نیکی و داند در هر طریقی کند بر تاف یا
دست نشانی دارد و آن نشان نیکی و
بشد قلم او و ما در و با که نیکی و شوهری
کند که بطایع دلو بشد تا بروی مبارک بشد
و قلم او و بر شوهر نیکی و وار شوهر نیکی
ببند هر چند بر سر کتی شود کارش نیکی شود
و آن خون و طریقی نیکی باید که رک
بناشد طبع او گرم و خشن است باید چوبی
بخورد که سر و تن بشد قران او در دوازده

سائلی باشد چون بکند نزد برسد حرام و
در رفع او بر نشازد کارها پسندیده کنند
دوست علمای پاک از چشم او بر آید باشد باید
این ناصها با خود در هر جا تا از شر دشمن
باشد بسم الله الرحمن الرحیم لا حول ولا قوة
الا بالله العلی العظیم یا قلی نعم یا دایم یا احد
یا صمد لله لا اله الا هو الملك القدوس
لا اله الا الله وحده لا شریک له شهد ان لا
اله الا الله محمد رسول الله علی و علی
الله حقاً حقاً بیستم سوره جاثیه
هر آن زنی که بدین باشد نیکو و و نیکو و
سیر من گفتار و نیکو چشم باشد عیش و طرب
دوستدار در این چند برتر شود کارش نیکو

شود زیرک و دانا و خردمند و قاناز و رشید
بیشتر اولاد او فرزند باشد بی سران یا بی پشت
نشانی دارد و آن نشان نیلنی باشد او را
از طرفی روزی حلال بر سر او می استوار باشد
از صادر و بدین معنی است باید بماند بماند
او گمان شود چنانکه از روی دل جود از ملک امانت
بخیر شد زنی باشد که سخت دل و ذریه و
بسیار بد باشد و شوهر دولت دارد در راه وفا
گند چغابیند طبع او گرم و خشن باشد
از باد و باغم نمک طرد باید ترش لبی بسیار بخورد و
شوهر کند که با طبع حوت باشد تا بر او سازگار باشد لیل
گند که به شوهر کند و با شوهر سازگار باشد باید
جامه سببی بپوشد از شاهها جدا و الا فرار

نیک

در روزهای پنجشنبه و از چهار بابان مادرین او
چون ماه نویند بر روی عقیقه نکرده بابر
مبارک باشد باید که بیوسه این نامها با خود
دارد تا از شر دشمنان باشد بسم الله الرحمن الرحیم
یا ذا الجود والاکرام یا ذا القدر والکرام
یا ذا الملک والیمان یا ذا الامن وکامان یا ذا القدر
والسبحان یا ذا العهد یا الله یا رحمن یا رحیم
بیستم صیغی [عجب خانه زهر است چنانوس
و جامه اس حکم آفته اند که هر زنی بطع صیغی
و یا منکورد و و شکر فرو و بزرگ چشم باریک
اندام و فراغ دهن باریک لب و زبرک و دانا
باشد یا بر دست یا بر پشت نشانی دهند باشد
و ان نشانه شکستنی باشد نیم خواهد بدست

اودر طاعت دوست دار تویم کار بیک
شویرد و سئل در بهار وفا کند جفا بیدند
و از شوهر فسق تمام هویرسد باید که شوهری
بطع حمل نائل تا بر او سازگار باشد او کاد او
بعیشتی نرنه بیک بهاری او از حفا و خشکی
باشد داوی او هایل و بدیل باشد و اصل و ناز
باشد قناد او در سینه سناکی و هفت سناکی باشد
چون کند رند بنود بود او را از تش بیم باشد
باید که بر هر کندی و حضرت مرسل است
در خوب بیند باید که در نماز و خیرات تقصیر
نکند و حجب اینطالع جامه سنج نکین فیروزه
و از چار بایان نرنه نگاه در دارها و هاهاه
در همان و از در زرها شبته پروی مبارک باشد

چون ماه نو بیند جو روی قرآن بنکره با بر
مبارک شد و باید این نامه با خود دارد تا از
حمد افاضت بمن شد بسم الله الرحمن الرحيم
یا حبیب یا طیب یا قریب یا رفیق یا حبیب
یا محبیب یا صلیب یا وفایار هم به عتک هم
الرحمان بنی هاشم عقیق خاثر نخست
پس زخی که بدین طالع پند سر و سفید و بلند
بالا و نیار چشم و بن که سر و دانا و زیر که خند
ان پند زود خشم که زود خوش شود شود
بامروت شد و اگر چیزی کم کند زود بیاید
و کار او زود با کار که باید زود کند تا امرش
در زود شود دلیل که چیزی نباید و طاعت
دوست دارد بر شام یا بر روی او نشانی با و

نشانه نهال غنی بود دلیل کند که سنگ شوی
کند باید که شوی کبند که بطن لعن کندی
تا بروی ساز کار شب و رنج او از در دال
و شکم شک باید کشی و یاد بان بخور و
قران او در سالکی و هفت سالگی چون
بلند در بنور سال برسد از در مشق و در
سرخمت دارد باید و غش بادم در کوش حکا
ند شفا و یا به ما هر که وفا کند جفا بیند حلفت
فاطمه مهر خوب بیند نماز کند خنده روی
و مستور شد خد و نک این طالع جامه
سبی و اسفل پوشد از منکین عقیق
و از چار بایان ما درین و از راه ماه و عیال
و از روی آدینه اول مهر کب شک چون

ماه نوبیند روی طفلان تا گردن بر او مبارک
باشد و چون نوزاد بنی کانی رود دست راست
بپسند تا کارش بمراد شود باید ایوانها
با خود دار تا از شر دشمن بماند و در رسم
الله الرحمن الرحیم لا اله الا الله الملك
الحی القیوم لا اله الا الله لا یغترب الغفاس
لا اله الا الله لا یموت المتعالی لا اله الا
الله الواحد لقها من لا اله الا الله محمد
رسول الله علی ولی الله حقا حقا
بیج نهم قوسى حاجب فانه یشتوی
ست با لیتوس و با ما س حاکم افقه الله
هر رخی که بطالع قوس بشکست و سیفند
و شکور و تیکو قامت دار از مهر و خنده

۱
رود همشور مثل باهر کم و خاکند خفا
بیند طاعت دوست دایم و بیش چن
گفتار مثل عیش و طرب دوست دایم و
بسختی خوش جهان فد کند زود حتم
کین زود خوشتر دشت و او را در شمن
بیا هم مثل و عیب او گریند اما ظفر
نیابند و همه کانه عمر او شود و یک شکر
فرزند او را بر آید بر سینه یا صورت
نشانی دایم آن نشان نیک بختیست
و شوی دوست دایم اما دلیل کند
که بطالع جوان مثل نایاب و شانز کار شد
طبع او کرم و خشک است ارد در بهلو
ریج دارد باید چیزی بخورد و قرآن او

دری همارو هست سالی تا چو بگذرد
بهد برسد در زند بسیار او در بلیق نشسته
باشد جامه زر و سفید و تلبیس لعل باشد
و از خطرها ریا یان نریخته او را نیست و کار
او بچینه و ماه رجب او را مبارک باشد چون
ماه نو بدیند که روی الماس نکر و اگر نذر
بوزرگی رود دست رست ایستاد تا کارش عمراد
برسد و بیوسته ای ناسها با خود دلبر تا از شد
درمن شد لسم الله الرحمن الرحیم یا کریم الصف
یا عظیم المهر یا شری الخیر یا قدیم الفضل
یا دائم اللطف یا لطیف الصنع یا منفس
الکرب یا کاشف الضر یا مالک الملک یا
ضی الحق [برج دهام جلدی صاحب خانه و]

جالیوس و جاماس حکیم گفتند هر آن
که بطالع جد باشد سبقت هر دو پیوسته
هر و ندم کون و جزرت سر و بار یک
اندم باشد و زندگانی او دراز باشد و هر چند
بزرگتر شود کارش متکثر گردد در میان خلایق
بقی باشد و زیورک و دانا باشد که هر کس عسکر
درست او کار کند و تدبیر در کار هر کس کند و در
کار خود فرو ماند و خوش زبان باشد سخن
جاده را قل کنند و سخن ناخوش بر نشاند
شرکت و انبیا و اورا نسا زد و کار هر کس
ن او را نیکو باشد و هر کس غم بخورد و اگر غم
بومی هر کس دود زیار شود کار دوست دارد
با نیکو بکند بر یهلو با بر سینه نشانی دارد

ان نشان نیک محنتی بمل از بوداره و نور
کم روزی شد پدر و مادر و فلش از او
بمیدارند و بلیستی فرزند او و نرینه
بند از درد ششم و پهلوان از امر و بار و پاید
هالیه و امله و بلیله و کشیدی با کلا
مخویر و شفا یابد صاحب این طالع ستر
شوهر بلسند از ایشان می آید یا بد
وار خوشان فایده اما در تهت افتد
قرن او در ۳ سالگی و یازده سالگی
باشد چون بگذرد بنور برسد و صاحب
این طالع جاهل است و بلیله و بلیله و بلیله
بماند نگاه دارد و از چهار پایان نرینه نگاه
دارد ما او را نیکو باشد و از روها نشسته و

مسارک باشد دعا بر یاد علی یحیی و در روز
تائید بلاهت یعنی کرد در امهر بارک و سالمی

بروج ۱۱ [دلو کوکب در حل مادی و کیمیا]

بلانکه دلو بر جی مادی و کوکب در حل این
باشد و طایفه ایشان بوده باشد هر آن زنی
که بطالع دلو باشد زنی باشد بلند قامت
سبزه رنگ بلند قامت و بلند کردن و خوش

رو و خوش اندام از خانه پدر و مادر که طالع
بوده باشد در خانه خویشان و اقربای بیرون

و از خانه برادران و خویشان و افتاد و چند مدت
آب قریب بخورد و قافه عقد نکاح او بفاد

و اتفاق بوده باشد و هم با گفتار عقد او در
بنماید که اسیر و فاد و گرفتار شود همیشه باطل است و خوب

نکند ارد و قدم وی در خانه شوهر مبارک است
و بسیار سحر و جادو کند و چند مدت بمحارب دارا تو
بگذرد و هجرت را در خانه خود راه نهد و از خانه
نا و باز دره فرزند ناپهفت فرزند در طالع دارد و
کاه فرزند در شکم قایم نماید و فرزند او از فقر قایل
از دست بیاید و برسد و همیشه یاد نمایند و از شرمها
محافظت خود را بداند که کاه را از دست کند
و خوبهای شفته بنار بیند و کوه کوه در خوب
بنار بیند و بنار بنار فرزند و در سر بیند از نند
و کاه در دل و بهر دور و نیم سر عارفی می کند
که بهر نند و بنار بنار و عارفی می کند و این
مرفعه از نند و بنار بنار و عارفی می کند و این
کند تا نند و بنار و عارفی می کند و این

نه انچه باشد عقد اول خود در کرده بنیاد بهزار است
و سنی که افتاد و شاید زیارت سید باشد مشرف
به شود و عاقبت وی ضرب شود و در عاقبت طالع

از جانب چنان خود این روزها نرا افتد
و گفته اند که هر سخن چوینکه میرکند در خانه خود
قرار نگیرد تا آسوده بشود و قرآن عمر و بهفت
سالگی و سر سینه سالکیده باشد و خانه زنده
کافی وی بنود سال برسد و ارباب سهار سفید و مثل
حریر سفید در بر لند تا بر وی مبارک باشد و نیکوها
عقوق عمر نماید و از روز نهار و ز شنبه در می
باشد و از خود دل بهیچ کسی نگوید و سر زدن
تراز خود تراوش کن تا عاقبت تو خیر باشد و
همیشه دناوی همز با خود نگاه دارد تا بهمن

بنوع ۱۲۲ احوت گویند که ای قوم
بدانکه احوت بزی است ای و گویند مشریران
که بزمین طالع بود و باند زنی باند سران
و خوشی او و خوشی خلق و خوش اندام و رزاک
سر و قدام باریک و شست و شوهر است و کاکل
مهر خور و در زبان بر جانند و زود خشم کرد
و زود فرو نشیند و است و دشمن مردار
و دشمن سوار است و در خدمت زیاده کند
و کاهران و لطف در در حق وی کند و غلام
مهر بخت طالع دل وی بایم خلق است و باند
خود در اندر دیگران کند طالع بر هیچکس
باند با هر که نیک کند در عوض بد بایند و است
وی بی غمک و از خانه و خانه و میزبان

دولت بشود و از خانها نهد و نما در آن
بوده باشد و از خانها نهد و نما در آن
او بخیر بشود و وفات فرزند آن وی مسکن
بشود شش فرزند یا آنکه ده از ده فرزند
دار طالع بوده باشد و از یک فرزند وی علم
معه برود یا آنکه عالم شود یا آنکه بریزد
و حکمت قرار گیرد و ده شش فرزند باشد
و از یک شکم فرزند غذا و عطا کند
فرزند او بی بیمار باشد و صاحب عمل بشود
و غایت او بخیر و فرزند کز در زیارت
مهر امام رضا در طالع دین برینم
و شاید زیارت سید محمد موسی برود یا آنکه
سفر دریا نماید و غایت دولت بر وی جمع شود

و علیها خیر در دینا بیا بملک در مالک بر روی
و می باز شود و دشمنان و بدگویان او پس از
سفر فرستند که چشم دیدن او کردند
بمانند از آن جمله زیبا سپاه پسر و پسر و پسر
چک دندان عیب ال در کاره ای و می تواند
فرمان که دشمن نماید که در دستاره نمی از طالع
گذشته و کلب طالع زبند شد از امر و زنا دوده
روز دیگر که طالع از آن محبت بیرون آید
و در دشمنان مسلط شود و هم شهر بان
و کل اندم در خانه خود راه سده که در کاره
وفاد و اقبال مر نماید و از مرد علم ریش
عذر نماید و جلال در خانه و در راه سده و قران
طالع نور در شش مایه و ربع شش مایه که در شش
بعد برسد و پس از این از آنرا طالع بر شش

دوش پیش روی دبدی که نزد بدست نه

آب بود که تابه آفتاب در بلا نجات یافت

ای خات سر تو مبارک باشد و از ملکها عقیق

نقره در دست نما و از لباس ما سفید بر تو بها

آن باشد و در راه پیچیده بر تو مبارک باشد

توفیق است لله تعالی و الله اعلم

ای کلمات از هر خلاصی که

که هر که در کس طمع کند بلعنت

حد و بفرمان ملائکه که فرمان

خود امان یارب ارحم الراحمین

بشارت با شمس و ماه و ستار

۱۳۳۱

